

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

Letnik XIV, januar 2002, št. 1, 2

Foto: Marjeta ...

IZ VSEBINE

SPOMINI, SPOMINI	str. 2
PISMA NAJČI	str. 10
ŠOLE DRUGOD PO SVETU ...	str. 18
VRSAR 2001	str. 21
MALA NAJČA	str. 22
ENGLISH PAGE	str. 31
POGUMNO PERO	str. 33
FILM	str. 36
MODA	str. 39
GLASBA	str. 42
ŠPORT	str. 44
ZABAVNE STRANI	str. 45

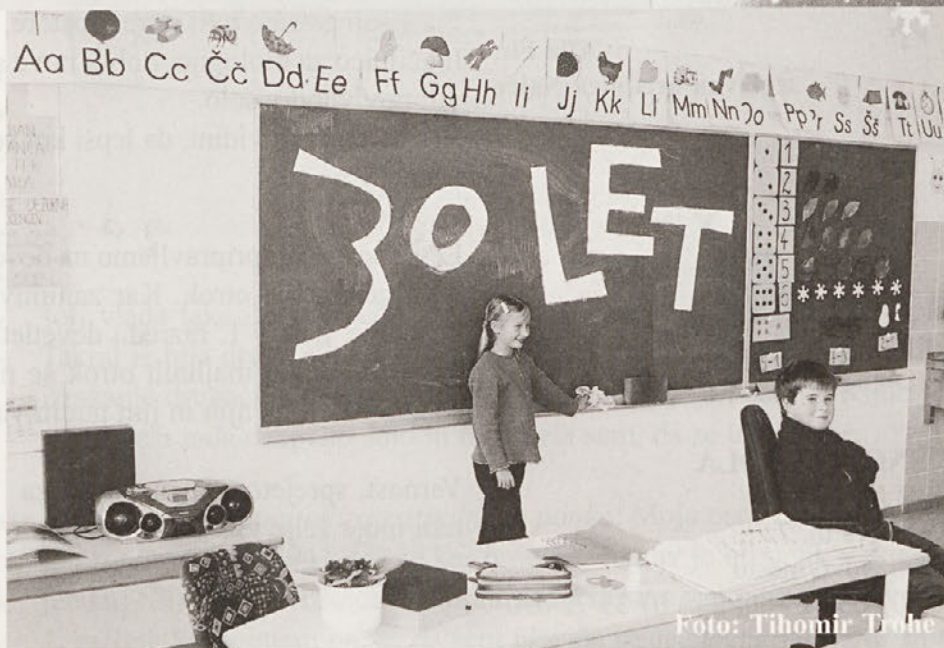

Foto: Tihomir ...

Zdravo!

Za nami je prva konferenca, ki je bila povsem v znamenju pomembne obletnice šole, zato so bili prvi meseci tega šolskega leta nekaj posebnega. To smo začutili tudi novinarji. Navdušenje za novinarsko delo je bilo na začetku presenetljivo veliko. Učilnica je bila skoraj premajhna za vse novinarske navdušence, na koncu pa smo ostali le še tisti najbolj zagreti. Trudili smo se in naš cilj je dosežen: pred vami je posebna, tematska Najča, vsa v znamenju tridesetega rojstnega dne naše šole.

Spomini, spomini in še enkrat spomini torej. Seveda smo ohranili tudi stalne rubrike, čeprav v nekoliko drugačni podobi. Pogovarjali smo se z ministrico za šolstvo, oglasili so se nam nekateri udeleženci Grmskih srečanj in nekdani učenci ter delavci šole. Šoli smo ob njenem jubileju pogledali v zvezde. Tudi na humor nismo pozabili – nasmejale vas bodo anekdote iz šolskih dni in klopi. Šola, še enkrat vse najboljše!

Ker pa smo ravno zakorakali v leto 2002, novinarji vsem želimo, da bi se vam izpolnile vse želje, tudi tiste, ki so skrite nekje globoko v srcu.

Alja Fir,
glavna urednica Najče

OSNOVNA ŠOLA

GRM

Trdinova ul. 7

8000 Novo mesto

tel. 07 33 41 880, faks 07 33 72 090

e-naslov: o-grm.nm@guest.arnes.si

30 let šole pomeni tudi 3400 učencev in 250 zaposlenih delavcev. Iskrene čestitke!

RAVNATELJIČINO PISMO

Dragi učenci, dragi delavci šole!

V zgodovini človeštva je trideset let kratka doba, v življenju posameznika v teh letih iz dojenčka zraste odrasla odgovorna oseba, v življenju šole, kakršna je naša, pa so to leta, ko je v šolske klopi vstopilo in jih čez osem let zapustilo več kot tri tisoč štiristo otrok oziroma mladostnikov, ki jih je vzgajalo, izobraževalo in za njih skrbelo 249 strokovnih delavcev, administrativnih delavk, kuharjev, čistilk in hišnikov.

Za tridesetletnico smo dobili nov prizidek. Lepi svetli in topli prostori omogočajo, da bomo imeli tudi v bodoče, ko nas bo zaradi devetletke na šoli več, vsi učenci svoje učilnice in dobre razmere za delo. To sta ob otvoritvi povedala tudi ministrica Lucija Čok in novomeški župan Anton Starc.

Polepšali pa smo tudi stare prostore, temeljito prebelili vse hodnike, uredili učilnico za biologijo, dobili nove sanitarije na predmetni stopnji ter uredili nov vhod v šolo.

Vesela sem, ko vidim, da lepši kot so prostori, primernejše je tudi vedenje učencev na šoli.

Letos se na šoli pripravljamo na devetletko, v katero bo drugo leto vstopila prva generacija otrok. Kar zanimivo bo, saj bomo imeli kar dvojne prvošolčke, tiste v 1. razredu devetletke in leto starejše v 1. razredu osemletke. Ker tako majhnih otrok še nismo imeli na šoli, bomo morali vsi skupaj paziti na njih in jim nuditi varno in prijetno počutje na šoli.

Varnost, sprejetost in možnosti za razvoj vseh svojih sposobnosti pa so tudi moje želje vsem učencem naše šole.

SPOMINI, SPOMINI ...

Ob tridesetem rojstnem dnevu naše šole smo novinarji k sodelovanju povabili tudi učiteljice in učitelje, ki so včasih tukaj učili. Spomini na šolska leta namreč za vedno ostanejo globoko v nas in skriti čakajo, da jih obudimo in zaupamo še drugim ...

Na prireditvi ob tridesetletnici šole smo tako med nekdanje učitelje naše šole razdelili nekaj več kot trideset anketnih vprašalnikov, žal pa smo jih nazaj dobili le pet. Tem petim, ki so bili svoje spomine pripravljene deliti tudi z nami, se najlepše zahvaljujemo.

Kakšna so bila Vaša osnovnošolska leta?

Miroslav Vute, prvi ravnatelj grške šole: Osnovnošolska leta so bila tudi v mojih mladih letih lepa. Prekinila pa jih je druga svetovna vojna. Potem pa ni bilo več prijetno, ker so nas hoteli ponemčiti. To se je dogajalo na Štajerskem v Lenartu v Sloveskih goricah, kjer sem bil doma.

Milka Starič, učiteljica razrednega pouka: Obiskovala sem osnovno šolo v Prečni – v letih, ko je pri nas divjala 2. svetovna vojna. Šolo so zato za nekaj let zaprli, tako sem se naučila brati in pisati kar doma. Druge, tretji in četrti razred sem zaključila z odličnim uspehom, nato pa odšla v gimnazijo v Novo mesto.

Marjana Štern, učiteljica slovenskega jezika: Moja osnovnošolska leta so bila kar precej drugačna, kot so vaša, zagotovo pa ne tako naporna in stresna. Po drugi plati pa danes v

šoli vlada taka demokracija, da se včasih ne ve, kdo pije in kdo plača. Takrat je bila druga skrajnost, fizično kaznovanje ni bilo nobena redkost, izražanje drugačnih mnenj nezaželeno in učitelj je bil zakon. Kljub temu sem imela rada osnovno šolo in razumela sem, da se učim zase.

Marica Šramel, učiteljica razrednega pouka: Moja osnovnošolska leta so bila za vojni čas (1941-45) še kar prijetna, čeprav je bil pouk v nemškem jeziku. Nihče od prvošolcev ga ni razumel in smo večinoma vsi ponavljali 1. razred. Spominjam pa se, da sem uživala ob lepih risankah z Grimmo-

vimi in Andersenovimi pravljicami, ki so nam jih predvajali v razredu (slike smo vsi razumeli). V štirih letih sem se naučila tujega jezika in sem lahko napredovala. Končala sem tri razrede in četrtega do tričetr, saj je bilo maja konec vojne. Po vojni pa so nastopile nove težave, ko je bilo treba vse znati v maternem jeziku. Vendar je to šlo seveda hitreje in po končani osnovni šoli sem se vpisala v nižjo gimnazijo. V vsej osnovni šoli smo se učili znatno manj, kot se učijo danes. Dobili pa smo potrebne osnove za nadaljevanje šolanja.

Marija Rebernik, učiteljica razrednega pouka: V osnovno šolo sem začela hoditi med NOB, leta 1942. To je bila partizanska šola, ki je trajala prvo šolsko leto 1943/44 le 6 mesecev in to v preprosti kmečki šoli. Kasneje smo hodili v obnovljeno pravo šolo. Razmere za učenje so bile zelo težke, saj ni bilo nobenih učnih pripomočkov, tudi ne knjig in zvezkov.

Vam je iz Vaših šolskih let kakšen učitelj ali morda učenec še pose-

bej ostal v spominu? Kaj je bilo tisto, zaradi česar se Vam je tako vtisnil v spomin?

Miroslav Vute: Takrat si lahko bil v šoli tudi tepen. Spominjam se učitelja Roglja, ki mi je večkrat zagrozil: »Vute, hočeš klofute?« Toda ob koncu vojne sva bila oba partizana, on v Slovenskih goricah, jaz pa na Hrvaškem, kamor sem šel v partizane star 16 let.

Milka Starič: V osnovni šoli me je vsa tri leta učila učiteljica Marija Dovjak. Zanje bo ostalo v mojem srcu posebno mesto, ker je bila do vseh izjemno poštena in pravična. Pozneje, ko sem učila sama, pa je bilo nešteto učencev, ki so mi s svojo prizadevnostjo, prisrčnostjo in težavicami bogatili življenje. Še vedno spremljam njihove življenjske usode in se veselim njihovih uspehov. Tudi žalostna sem, če se kateri izmed "mojih otrok" spotakne in zaide v napačno smer.

Marica Šramel: Dobro se spominjam slovenske učiteljice v Ljutomeru (4. razred), ki nas je učila tudi praktične stvari in ne le računanja in slovenščine.

Marjana Štern: Z zlatimi črkami so se zapisali vsi tisti učitelji, ki so bili prijazni razumevajoči, ki so dobro razlagali in bili do mene strogi, a pravični. Pravi biseri pa so bili tisti, ki so se bili pripravljeni družiti z učenci tudi v prostem času, kot je to navdušeno delala učiteljica, ki je vodila dramski krožek. Lucije Budna in igrice Dve Marički, ki jo je ta učiteljica zrežirala in nas z njo vodila po nastopih, ne bom nikoli pozabila.

Marija Rebernik: Najbolj mi je ostala v spominu učiteljica, ki me je sprejela v 1. razred. To je bilo nekega deževnega jesenskega dne. Tedaj sem dejala moji mami, da bom tudi jaz učiteljica, ko bom velika. Bila je dobra in zelo prijazna.

Se Vam zdi, da so učenci danes drugačni kot nekoč?

Miroslav Vute: Učenci so danes bolj sproščeni, nagajivi pa še bolj, kot smo bili mi. Pa veliko več vedo. Pa dobro jim je, veliko bolj, kot je bilo nam. To vam seveda privoščim. Ko boste odrasli, pa boste odgovorni za nadaljnji razvoj naše lepe domovine Slovenije.

Milka Starič: Mislim, da so otroci vedno enaki; razigrani, vedoželjni, nagajivi in pristrčni. Razlika med učenci nekoč in danes je po mojem le v tem, da je zaradi velikega napredka znanosti in tehnike (televizija, računalniki, internet) njihovo znanje širše, zato so bolj sproščeni in samozavestni.

Marica Šramel: Prav gotovo so precej drugačni. V šolo pridejo že

bolj razgledani, pa tudi več porednih je med njimi. Učitelja smo gledali kot nadčloveka in smo z njim upali govoriti le, če nas je ogovoril. Učitelja so spoštovali tudi naši starši in preko njih tudi mi, otroci.

Marjana Štern: Mislim, da so nekateri današnji učenci silno razposajeni in brez vsakršnih zavor. Mladim učiteljem z največjim veseljem ušpičijo marsikatero neokusnost. Svojih pravic se zelo zavedajo, kar je dobro, na dolžnosti pa radi pozabljajo. Pooblastila učiteljev so premajhna, saj nad učencem ne smejo povzdigniti niti glasu, ker je to menda že psihično nasilje.

Marija Rebernik: Učenci so sedaj zelo drugačni. Bolj so sproščeni, veliko vedo, so pa tudi (nekateri) bolj nagajivi ali pa iščejo le večjo učiteljevo pozornost.

Kaj odlikuje dobrega učitelja?

Miroslav Vute: Dober učitelj mora razumeti življenje mladih. Mora biti potrpežljiv, a dosleden in pravičen. Učitelj, ki nima rad otrok, naj zapusti učiteljski poklic.

Milka Starič: Kaj odlikuje dobrega učitelja, vam ne znam odgovoriti. Mislim, da je to nekaj, kar je skrito očem in ima človek v sebi ali pa ne. Morda je to nekdo, ki mimogrede vzpostavi stik z otroki, ki je vesel, rad poje, se smeje, je poln pozitivne energije, zato ga večina otrok takoj sprejme. Potem pot do uspeha ni težka. Učenci vedo, da bo učitelj vesel njihovega znanja, da bo na njih ponosen, da jih bo imel še bolj rad. Prijatelja pa ne moreš razočarati.

Marica Šramel: Dobrega učitelja odlikujejo znanje, doslednost in pravičnost.

Marjana Štern: Ni težko opisati, kakšen naj bo dober učitelj, veliko težje je pa pri posameznem človeku najti vse potrebne lastnosti. Recimo, da mora biti mozaik človeka, ki je zmožen življenja, kritičnega razmišljanja, ki obvlada vsebine in jih zna zanimivo razložiti ter hkrati aktivirati učence. Obvladati mora široko paleto učnih metod in postopkov, za nameček pa naj bo še zabaven in sproščen. Vseh teh lastnosti, ki sem jih našla, nima skoraj nihče ali pa le malokdo.

Marija Rebernik: Biti učitelj je težko in odgovorno delo. Učitelj je moral biti vedno potrpežljiv, priazen, dober strokovnjak na svojem področju, dober pedagog. To pa je doseči zelo težko. Zato delo učitelja zelo cenim, bolj bi ga moral ceniti tudi učenec, njihovi starši in še kdo.

Kako si predstavljate šolo v prihodnosti?

Miroslav Vute: Šolo prihodnosti boste ustvarili vi. Vsekakor bo še boljša kot današnja.

Milka Starič: V prihodnosti bodo pogoji dela v šolah vedno boljši in tehnično še bolj izpopolnjeni. Nikoli pa še tako visoka tehnika ne bo mogla nadomestiti dobrega učitelja.

Otrokova duša bo vedno hrepenela po pozornosti, nežnosti, prijaznosti in doslednosti in po drobnih malenkostih, ki sestavljajo človeško življenje. To pa lahko naredi le dober učitelj.

Marica Šramel: Moje mnenje je, da bi v prihodnosti morali v osnovni šoli dati učencem temeljito OSNOVO, da bi na pridobitvah in spoznanjih lahko nadaljevali vsako šolanje na srednji šoli. Mislim, da so danes učenci na višji stopnji preveč obremenjeni in to s snovjo, ki jo bodo dobili na srednji šoli. Mnogih podrobnosti pa resnično ni treba znati. Osnovna šola mora biti prijetna tudi za otroka, ki ni nadarjen, je pa priden in ima voljo, da se nekaj nauči.

Marjana Štern: V šoli prihodnosti naj nikakor ne bi bilo nezdrave tekmovalnosti, agresivnosti, nekolegijskosti in brezčutnosti do sočloveka. Odpravljen bi moral biti nezdrav življenjski ritem šolarjev s pripadajočo televizijo, kokakolo in pečenim krompirčkom. Upam, da v njej nikoli ne bo mesta za take neumne zamisli, kot je npr. elektronska re-

dovalnica. Ta bi izničila komunikacijo med otroki, starši in učitelji, krepila bi nezaupanje vseh vpletenih ter zrobotizirala družbo.

Marija Rebernik: Menim, da je OŠ Grm dober zgled, kakšna naj bo šola v prihodnosti.

Ogledali ste si del predstave Grmska bajka o Gorjancih. Kakšno je Vaše mnenje o njej?

Miroslav Vute: Vaša predstava je bila čudovita. Veste, kot mlad učitelj sem tudi veliko nastopal na odrih – igral, pa tudi režiral. Toda vi ste boljše. Imate pa tudi boljše rekvizite.

Milka Starič: Kulturno življenje v grmski šoli je zame, ki sem pred mnogimi leti ustanovila vaše KD MAVRICA, največjega pomena, zato ga z veseljem spremljam. Vaše

prireditve, tako tudi Grmska bajka o Gorjancih, so izjemno kvalitetne. Takoj opaziš, da imate v vašem učiteljskem zboru kulturnike, ki znajo iz učencev izvabiti najboljše. Tako so vse vaše predstave doživete, glasbeno in likovno izvirno opremljene, skratka: paša za oči in dušo. Morda bi se predstavili z njimi še drugim šolam in širši javnosti.

Marica Šramel: Prijetno sem bila presenečena in zelo srečna, da so na šoli učitelji, ki so skupaj z učenci pričarali Janeza Trdino in njegove bajke na odru v tako prijetni obliki. Vsi, ki so sodelovali, zares zaslužijo pohvalo.

Marjana Štern: Ne le enkrat, trikrat sem si ogledala Grmsko bajko o Gorjancih in vsakič bolj uživala. Zanj pa sem zvedela že takrat, ko se je še rojevala v srcu in glavi vašega režiserja, profesorja Branka Šustra. Seveda pa je za uspeh igre zaslužen celoten tim mentorjev, prizadevnih učiteljev OŠ Grm. Čestitam vsem sodelujočim!

Marija Rebernik: Grmsko bajko o Gorjancih sem si ogledala že drugič. Zelo mi je bila všeč prva predstava, ker je bila uprizorjena v celoti. Cenim trud, ki so ga v predstavo vložili učenci in učitelji.

Bi morda k tem vprašanjem radi še sami kaj dodali – morda pozdrave, nasvete sodelavcem Najče, učencem, učiteljem, zanimivosti ...?

Miroslav Vute: Želim Vam čim več uspehov, še posebej pa sreče v življenju. Spremljal sem vašo Najčo, ko je bila vaša mentorica gospa Šternova. Ona mi je redno pošiljala Najčo. Mogoče jo boste pošiljali tudi vi. Bom že plačal. Brez šale, rad vas imam, vi ste pozitiven pridelek šole, kakršno sem si tudi sam zamišljal in si za njo prizadeval – šolo enakopravnih možnosti za vse, ki v njej živijo, delajo, se učijo in od tod odhajajo naprej v nadaljnje izobraževanje in življenje. Ponosen sem na naše nekdanje učence, današnje učiteljice, profesorje, doktorje, znanstvenike, katerim boste sledili tudi vi. Negujte zavest pripadnosti OŠ Grm. To je dobra šola. To je vaša šola.

Milka Starič: Veselim se vaših uspehov: novega prizidka, opreme v učilnicah, urejenega bazena, likovno opremljene avle in hodnikov ... Najbolj pa si želim, da bi poleg kva-

litetnega znanja, ki ga dobivate v tej šoli, ohranili tudi tisti kulturni nivo obnašanja med seboj, med učitelji in učenci in do okolice, s katerim smo se grmčani ponašali vsa leta! Vodstvo šole in učitelji vam dajejo lep zgled!

Marica Šramel: Na tej šoli sem doživela same lepe stvari in vem, da bo v bodoče tudi tako. Želim vam veliko uspeha pri učenem, vzgojnem in ustvarjalnem delu.

Marjana Štern: Kot nekdanja mentorica Najče zelo razumem vašo profesorico Jerico Eržek, ki mi včasih potoži, kako težko vas je pripraviti

k pisanju. Ko pa se vam odpre, ste neustavljivi kot vrelec, mimogrede stisnete iz sebe – brez likovnikov seveda ne bi šlo – kar osemdeset strani privlačnega in zanimivega časopisa. Le tako naprej, pa na svidenje ob 15-letnici Najče! Prisrčen pozdrav vsem grmčanom!

Marija Rebernik: Najča je zelo dobro šolsko glasilo. Zato lahko vsem sodelavcem le čestitam – tako učencem kot mentorjem.

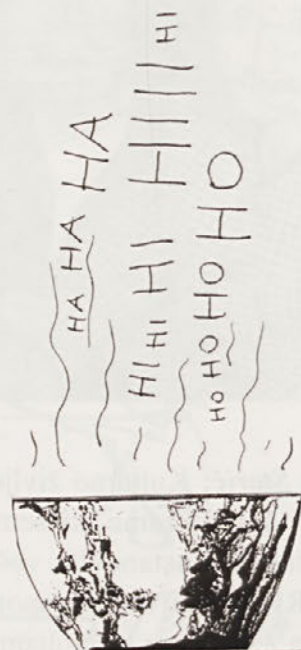
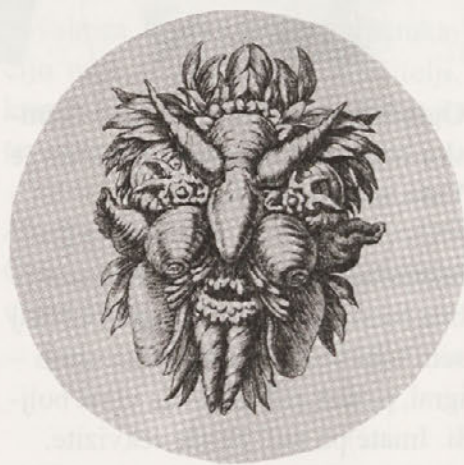
Pravijo, da je smeh pol zdravja. Se morda spomnite kakšnega smešnega dogodka, ki se Vam je zgodil kot učencu/učenki ali kot učitelju/učiteljici?

Miroslav Vute: Nasmejali smo se do solz. Po 34-ih letih so me povabili na srečanje moji učenci Nižje gimnazije Žužemberk. Ko smo se zbirali in ugotavljali, kdo je kdo, so me moje nekdanje učenke, zdaj zrele gospe, kar naravnost vprašale: »Čigav si pa ti?« Sem kar priznal, da sem bil včasih, pred 34-imi leti, njihov ravnatelj. To je bilo smeha! Kaj napravijo leta!

Milka Starič: Veliko smeha in smešnih dogodkov je bilo pogosto pri mojem delu z učenci v razredu, pri krožkih in pri pevskem zboru, vendar bom omenila le enega. Pri likovnem pouku smo risali doživljaje iz narave. En učenec je narisal dve sonci. Sošolci so ga opozarjali, da je sonce samo eno – kaj mu vendar je, da riše dve? Nemir v učilnici je bil čedalje večji, klicali so me, naj vendar preprečim neumnost, ki jo dela sošolec. Sonci sta bili namreč izjemno veliki. Žarki so segali z vseh strani čisto do zemlje. Pa le vprašam Janezka:

»Zakaj pa si narisal dve sonci?« »Če je bilo pa tako vroče, ko smo grabili seno!« odgovori Janezek.

Marica Šramel: 3. razred, SND: Novo mesto nekoč (kuga, požari ...). Učenci pridno poslušajo in sprašujejo. Luka ni pri stvari; igra se pod klopjo z avtomobilčkom. Učiteljica učencem: »Lukca pa to ravno toliko zanima, kot če bi govorili o španski vasi.« Učiteljica: »Luka, o čem se mi sedaj pogovarjamo?« Luka kot iz topa: »O španski vasi!«

MINISTRICA NA OBISKU

Ob 30-letnici šole nas je obiskala Lucija Čok, ministrica za šolstvo, znanost in šport. Po prireditvi je skupaj z gospo ravnateljico slovesno prerezala trak prizidka in si ogledala pridobljene prostore. Zastavila sem ji nekaj kratkih vprašanj, saj je imela še druge obveznosti, zato ni imela časa za daljši intervju.

Kam ste hodili v osnovno šolo?

Hodila sem v Koper, v edino osnovno šolo, ki je takrat bila tam.

Se česa iz osnovne šole še posebej spominjate?

Spomnim se starih klopi in črnilnikov, pa tega, da smo imeli kar več predmetov naenkrat. Imeli smo namreč integriran pouk, a to je že dolgo nazaj. Šolska leta ostanejo vsem v najlepšem spominu, predvsem zaradi prijateljstev in zaradi vseh stvari, ki jih takrat s sošolci skupaj počneš.

Kaj ste počeli, preden ste postali ministrica?

Počela sem vse mogoče na šolskem področju. Poučevala sem v osnovni in srednji šoli, nato sem bila nekaj časa svetovalka Zavoda za šolstvo, potem pa sem prišla na univerzo in učila tudi tam. Tik preden sem postala ministrica, pa sem bila raziskovalka.

Kakšen je Vaš prvi vtis o naši šoli?

Šola je imenitna. Predvsem me je zelo presenetilo, pravzaprav začudilo, kako dobri igralci ste in kako znate postaviti na oder tako imenitne stvari, ki spominjajo na vaše okolje. Poleg tega mislim, da imate krasno ravnateljico, ki živi s to šolo, in učitelje tudi. Zato mislim, da vam je res lepo.

Kakšno je Vaše mnenje o predstavi Grmska bajka o Gorjancih?

Mislim, da je izredno domiselna in tudi jezikovno zelo dobro pripravljena. Vsi igralci so bili dobri, eni pa še posebej imenitni. Mislim, da imate vse pogoje, da to gledališče živi še naprej. Vem, da ste tako vsestranski, da ne počnete samo tega. Verjamem pa, da vam gledališče še posebej leži.

Gospa ministrica, hvala za Vaše odgovore.

Alja, 8. a

PISMO NAJČI

(ali "Gazvoda is back" - ilegalno)

Najprej seveda lep pozdrav in srečno novo leto – pa saj nam to zaželi vsak drugi, ki ga vidimo na cesti. Polni želja, obljub in visokoletečih ciljev brzimo v 2002 in čez eno leto bomo spet ugotovili, da smo tako ali tako na istem. Da, starejši, a najbrž še bolj neumni in natlačeni z navideznimi izkušnjami, ker smo pač starejši. Uau. Pomembne stvari si tako ali tako ne izbirajo datumov. Minuto čez polnoč ne bomo doživeli katarze, ampak najbrž razočaranje. Tisto, kar vam bo pomenilo veliko, lahko traja minuto, sekundo ali krhek trenutek. Ni važno kdaj, ni važno zakaj. Tako bo, kot si boste naredili. Prijateljstvo, ljubezen ali kar celo leto 2002. Odvisno pa je od vas.

Uh, me je zaneslo. Kot kup nesreče čepim za računalom, glavo mi bo razneslo (aspirin direkt forever) in od celonočnega buljenja filmov z očesnimi kroglicami drsam po tleh, pa vam zopet nalagam o tem, da bodite to, kar ste, in da lahko spremenite karkoli, če se potrudite (hm, kako sem lepo skrajšal in razložil nauk prvega odstavka). Konec decembra je tak čuden čas, poln obljub in ljubezni, ki kar brizga iz nas. Tudi čas počitnic in družinske harmonije. Ampak, se je kdo od vas res odpočil? Zase vem, da sem naravnost uničen in da se bom v celoti regeneriral šele čez kak mesec. Pa še silvestrski večer me čaka!!! Ministrstvu za školstvo ... um, šolstvo, bom predlagal popočitnice, da se bomo ubogi žurerji psihofizično pripravili na strašne muke srednje šole, kjer trpimo bolj kot Jezus in Osama Bin Laden skupaj. Ahh, "sreccccednja" šola. Gimnazija še posebej. Strah in trepet osmošolcev, ki se konec avgusta histerično zaletavajo v zidove in bežijo na Novo Zelandijo, ker je tudi mučna smrt na daljnih frontah veliko slajša kot štiriletno (ali pet, če imate motnje koncentracije, hehe) inkvizicijsko mučenje v klopih prenovljene stavbe na Seidlovi 9, ki tiho čepi in odpira svoja ogromna usta, ki prvega septembra požirajo tresoče se fazane, ki nato nikoli več ne pobegnejo! Prejšnje leto sem vse to zanikal in na veliko nakladal o srednji šoli, letos pa se mi ne da, zato na kratko – srednješolska leta so naravnost fantastična in gimnazija je šola, ki se mi je že v letu in pol tako priljubila, da jo bom zapustil res s težkim srcem. Nepozabno bo, verjemite.

Zadnjič sem zaradi "poslovnih" stvari prišel na OŠ Grm (okej, priznam, prišel sem pogledat potencialne osmošolke, kamenjajte me) in bridko ugotovil, da so "črede" še vedno prisotne. Saj veste, skupinice prepotentnih fantičev, ki se zbirajo po hodnikih in mislijo, da so najboljši in najlepši. In zalajajo na vsakogar, ki pride mimo, ponavadi s primitivnimi pripombami, ter se nato zarežijo s svojimi nemutiranimi piskajočimi glasovi in mislijo, da so nedotakljivi, ker mučijo učitelje in so sploh višji in boljši od njih. Imajo pravice, ne pa dolžnosti. Imajo jezik, ne pa možganov, s katerimi bi ga upravljali. Delajo vse odrasle (alkoholno – nikotinsko – opojne) stvari, z denarjem svojih staršev, seveda. So pogumni uporniki, ker jih doma seveda vedno čaka babica s kosilom in mama z opravičilom za njihovo "vsesokri-

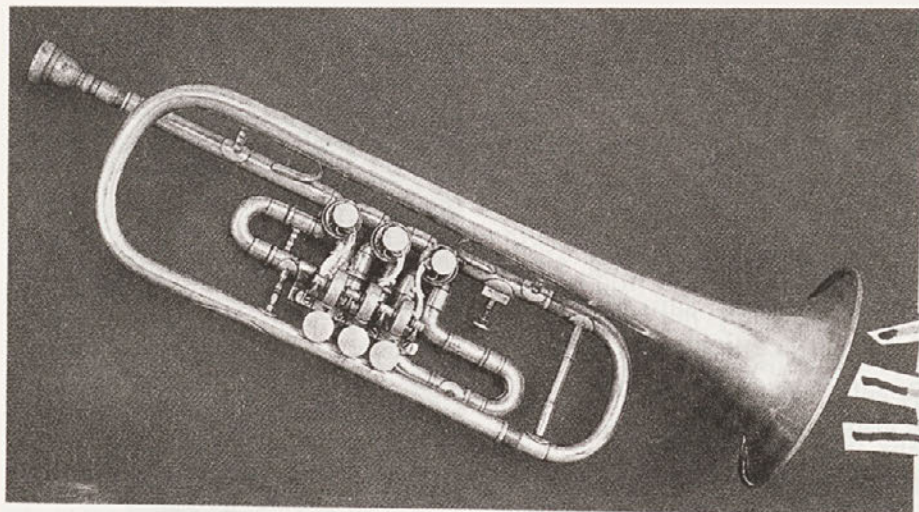
viučitelji” špricanje. So daleč največje zgube in kar oglejte si jih – mogoče trenutno vladajo, pobirajo “smetano” med dekleti in delajo vse, kar jim pade na pamet. Hočete biti taki kot oni? Ste eni izmed njih? Si mislite, kaj zopet ta bedak piflarski nalaga? Potem uživajte in počakajte na srednjo šolo. Tam ni čred. Tam nihče ne vlada. Nobenega ne zanima, koliko opominov imaš in noben ne posluša mamice, če joka zaradi svojega otročička, ker je revček malce težaven, ali če je oče velespoštovani poslovnež. Vse moraš narediti sam in uspeš s tem, kar je med osnovnošolci na žalost najmanj cenjeno – z znanjem, spoštovanjem in s tem, da si drugačen, samostojen, ne pa del meketajoče črede, katero slej ko prej napade volk. Tisti, ki se zavedate, kaj pomeni biti odgovoren in biti sam svoj, se ga boste brez težav ubranili. Ostali bodo našli novo čredo in naprej propadali in živeli svoja majcena življenja. Premislite, če si to res želite.

Če ste mogoče dobili občutek, da podpiram osamljene heroje, se motite. Prijatelji so izjemno pomembni, če so le pravi prijatelji, ne pa kompanjoni v ilegalnih rečeh. Tisti, ki se čutite osamljene – osnovna šola je samo precej nepomemben del vašega življenja. Čaka vas ogromno čudovitih ljudi, ki se vam trenutno najbrž zdijo precej daleč, a verjemite, prišli bodo. Če ste doživeli razočaranje, hja, še jih boste – a ravno tako fantastične stvari, ki vam bodo, kdo ve, mogoče spremenile življenje. Pomembno je to, da na vse gledate malce cinično, ironično, a prijazno – da na vse gledate s svojimi očmi. Tako vam ne bo nihče mogel do živega.

Evo, pa smo. Ura je 16:05, glavobol je malce manjši, očesne kroglice nazaj v lobanji in čez štiri ure se začne koncert Siddharte, kjer bom po možnosti v prvi vrsti prevrnil tiste kovinske blokade. Dobimo se s skupino prijateljev, ki se poznamo do obisti in spoštujemo želje drug drugega. Žur bo, in brez misli na to, kako bi kaj razbili ali uničili, brez misli na to, kako bi koga ponižali. Vse slabo se vrne in raje imejte preveč prijateljev kot nobenega. Pa naj bo to osemdesetletna gluha sosedka, učiteljica slovenščine ali seksi črnolasa Primorka. Ljubezen, takšna in drugačna, še vedno vlada. In se vedno povrne. Radi se imejte in uživajte. V hladnem svetu globalizacije in vojn nas to dvigne nad ostale. Tam bomo ostali večno.

Od Nejca “Milana” Gazvode, uničevalca domačih medenjakov, Lokl-Patriot freak-a, pravnuka Don Huana, prekupčevalca s čokoladnimi dedki Mrazi, ljubitelja klene slovenske besede, predsednika DIJAS-a in večnega osnovnošolskega ilegalca – lep pozdrav vsem drugačnim, vsem enakopravnim, učiteljskemu zboru (se ve, komu še posebej!), Osami Bin Ladnu (naša klet je prosta!), Đorđu Bušu (pozdravi s Slovaške!) in vsem, ki ste v teh dneh mogoče malce osamljeni. Čau!

UTRINKI Z GRMSKIH SREČANJ MALO DRUGAČE

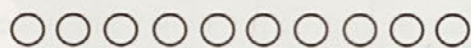

Muca laja hov hov hov!

Ah ... končno! Moja lastna kolumna! Sedaj imam celo stran papirja za izpovedovanje svojih težav in tegob. Najprej bi vam vsem rad zaželel kar se da prijetno, plonkanja uspešno in ljubezni polno leto 2002! Po dveh letih smo spet dobili letnico, ki si jo lahko zapomnim tudi jaz. Letošnje silvestrovanje je bilo še bolj *pestro* kot lansko. Vojna med Šmihelom, Kandijsko, Grmom (ti so mi nekako bližji) se je začela že ob deseti uri. Ob enajstih se ni več videlo, ali je zunaj megla ali dim. Te ušesom prijetne poke pa so popestrile še razne simfonične pesnitve vseh okoliških psov. Tako sem mirno preživel silvestrovo. Mi, nekdanji učenci, Grma seveda še nismo pozabili. Nekaj jih/nas še vedno zahaja v objem matere osnovne šole, ki nam je v osmih letih prebavljanja dala toliko znanja, topline, ljubezni ... Osnovna šolanje nekaj posebnega. V teh osmih letih se naučiš ogromno (ne mislim matematike, fizike in tiste slovenščine), to znanje pa potem s pridom uporabljaš v srednji šoli, heh. Ja, srednja šola! Tako kot se je lani spraševal Nejc (ne jaz), se tudi sam sprašujem, kam so mi ušli štirje meseci. »Čas je relativen,« je mojo težavo hitro rešil profesor fizike. Teden za tem je bila relativna tudi moja kontrolna naloga iz fizike (in ugotovil sem, da lahko moja mama skoči precej visoko). Odkar sem zapustil topel in varen grmiček, sem že jedel koruzo, čistil sem koruzo, se pifljal, dobil košarico (to je edninski samostalni, ne?) in še in še. Ne morem iz svoje kože. GOS(ka/-e) je na Grmu še vedno aktivna. Slišal sem nekaj o novih straniščih. Lepo. In prizidek! Zelo lepo! Vidim, da šola raste. Od nekdanjih grmskih učencev pa sem slišal nekaj nepovezanih in nerazumljivih stavkov o nekakšni luči, ki naj bi jih zmotila na igrišču. Pustimo šolo. Čeprav mamica pravi, da je šola resna stvar, da šola ni šala, da brez učenja ni nič in ne vem kaj še, je še vedno na kupe in kupe dogajanja, dejavnosti, ki so pomembne - šola ne gre brez njih. Zabava in sprostitev sta pomembni. Pojdite na sprehod, pobožajte kakšno *mačko* in jo varujte pred sosedovim psom. Prepisujte domače naloge, ne dražite ravnateljice, bodite uvidevni do knjižničark in pojejte vse, kar vam pripravijo kuharice in kuharji! Vsem delavcem šole pa en prisrčen pozdrav! In ne pozabite, kako mačke mi-javkajo!

Nejc Novak

Tokratna Najča je tematska, zato smo v njej želeli zabeležiti vsaj nekatere pomembnejše dogodke, ki so se na naši šoli zgodili v zadnjih tridesetih letih. Sem gotovo sodijo tudi Grmska srečanja, na katerih vsako leto gostimo znane, pomembne in zanimive Slovence. Teh se je od leta 1989 na Grmu zvrstilo kar precej. Nekateri izmed njih so se tokrat spomnili na nas in nam poslali prijazna pisma s spodbudnimi besedami, pozdravi in drobnimi utrinki z Grmskih srečanj, za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

Bil sem gost Grmskega srečanja. Spominjam se ga kot enega najlepših svojih gostovanjskih dni. Takega bom tudi ohranil v predalčku svojih spominkov. Lepo pozdravljam šolo Grm in ji ostajam zvest prijatelj.

Dane Zajc

Grmsko srečanje mi o ostalo v trajnem spominu. Gre za kulturno prireditev, ki jo kaže ohraniti pri življenju.

Še na mnoga leta.

Slavko Dokl

Hvala, ker sem lahko sodelovala na Grmskih srečanjih. Tedaj je bilo govor o Kitajskih zapiskih. Spomnim se, da je nekdo vprašal, kako bi Li-Tai-Pojeva pesem, navedena v knjigi, zvenela v slovenščini. »To je neprevedljiva pesem, tako kot so Verlainove; s samoglasniki, ki so podaljšani vsak na svoj način«, sem odgovorila takrat.

Ko sem dobila Vaše pismo, pa me je ta nedokončana tema začela zanimati. Odšla sem v knjižnico in zdaj Vam pošiljam pesem, kot jo je prevedel Alojz Gradnik v zbirki Kitajska lirika.

Noč v tujini

*V tujini ležal sem: sij mesečine
srebrne se pred posteljo razlil je.
Glavo sem dvignil: mislil sem, da ivje
jutránje pod pokriva, strop in zid.
Potem sem vedel: meseca je svit
in spet sem sklonil glávo: iz daljáv,
moj dragi dom poslal mi je pozdrav.*

V knjigi Kitajski zapiski je pesem na strani 53 v angleščini in z evropeiziranimi kitajskimi znaki. Morali bi imeti ostrivce in krativce, narobe obrnjene strehice in ravno črto, ker se po tem loči izgovorjava pismenk. Kakšen *ma* je lahko mama ali konj in še marsikaj, odvisno od tega, kako se izgovarja – zato so potrebni ti dodatki, ki jih mi, Evropejci, premalo spoštujemo. Tudi Li-Tai-Po je v resnici Li Bai. Tej neskončno visoki gori pismenk in pomenov se sama nisem mogla približati, a to je škoda. Škoda. Medtem je izšel Verlain v Novakovem prevodu. Ne drži, da ga ni mogoče prevesti. Prevod je krasen.

Pozdrav bodočim novinarjem, častilcem najlepšega poklica na svetu, ki je toliko lepši, kolikor več znanja stoji za njim.

Pozdrav, Alenka Auersperger

Dragi najčani!

Vesela sem bila vašega povabila in se vam takoj javljam iz Pariza, kjer že drugo leto študiram knjižno ilustracijo. Na vašo in mojo šolo me vežejo prijetni spomini – zadnji je prav Grmsko srečanje, kjer sem vam predstavila del svojega ilustratorskega ustvarjanja. Se spomnite Martina Krpana?

Nadvse uživam, da sem lahko spet študentka. Po končani osnovni šoli boste torej lahko še dolgo hodili v razne šole in učenja zlepa ne bo konec. Zato je najbolje, da v njem karseda uživata. Prepričana sem, da ste tudi vi na likovnem področju zelo ustvarjalni in se veselim nove številke Najče.

Velikokrat obiščem Louvre, ki je ena največjih galerij na svetu in si privoščim razkošje, da študiram slike največjih mojstrov.

Skupaj s pristrčnimi pozdravi vam pošiljam še nekaj fotografij,

vaša Suzana Bricelj.

Lj. 13.12.01

Dragi prijatelji!

Najprej seveda, opravičilo! Pozno Vam

pišem, ker sem bil

na potovanju in sem pozno odprl

Vašo pošto.

Zdaj pa k stvari: večer na Vaši šoli je postal eden mojih

najlepših spominov. Sploh se mi zdi, da

Bil sem gost Gmškega

srečanja.

Spominjam se ga kot enega

najlepših svojih "gostovanjskih"

dni. Takega bom tudi obznanil

v predstavitveni svojih spominov.

Lj. 13.12.01

Dane Zaje

Nova Mestna pošta =

pa izjemna kulturna

na središču. Zato =

di preprosti!

Kulturni dialoga,

pogovora ne goji =

pa nikjer! Zato

mi se bota ta =

ha lepa!

Pozdrav iz srca

in upam, da

se še srečamo!

Pavle Ravnohrib

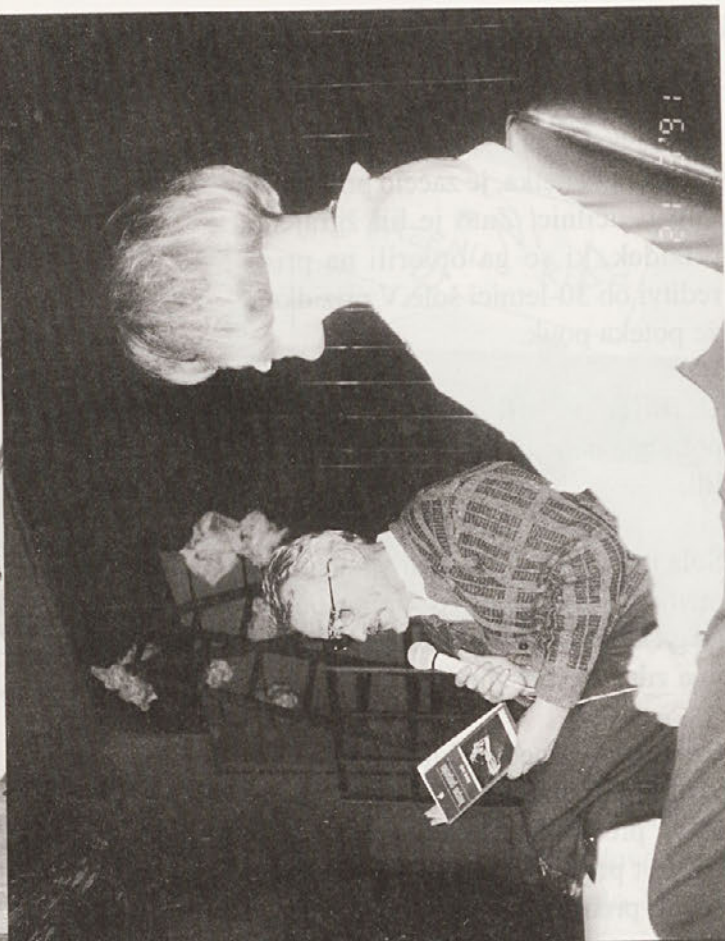
Dragi prijatelji!

Najprej seveda opravičilo! Pozno Vam pišem, ker sem bil na potovanju in sem pozno odprl Vašo pošto.

Zdaj pa k stvari: večer na Vaši šoli je postal eden mojih najlepših spominov. Sploh se mi zdi, da Novo mesto postaja izjemno kulturno središče. Zaradi preprostosti! Kulture dialoga, pogovora ne gojijo nikjer! Zato mi je bilo tako lepo!

Pozdrav iz srca in upam, da se še srečamo!

Pavle Ravnohrib

GRMSKA SREČANJA so vedno dobro obiskana prireditel.

Letošnje novosti na naši šoli

Ker se bo na naši šoli naslednje leto začela devetletka, je začelo primanjkovati učilnic. Zato je bil zgrajen prizidek, ki so ga otvorili na prireditvi ob 30-letnici šole. V prizidku že poteka pouk.

Učilnice v šoli so bile že kar potrebne beljenja, zato so jih prebelili.

Šola je bogatejša za še en vhod. Namenjen je strankam, a po koncu pouka ga uporabljamo tudi učenci. Šola ima zdaj že štiri vhode.

Grm je ena izmed redkih šol, ki imajo bazen. A star je bil že 30 let, zato so ga prenovili. Kopamo se veliko več kot prej, a po našem mnenju še vedno premalo.

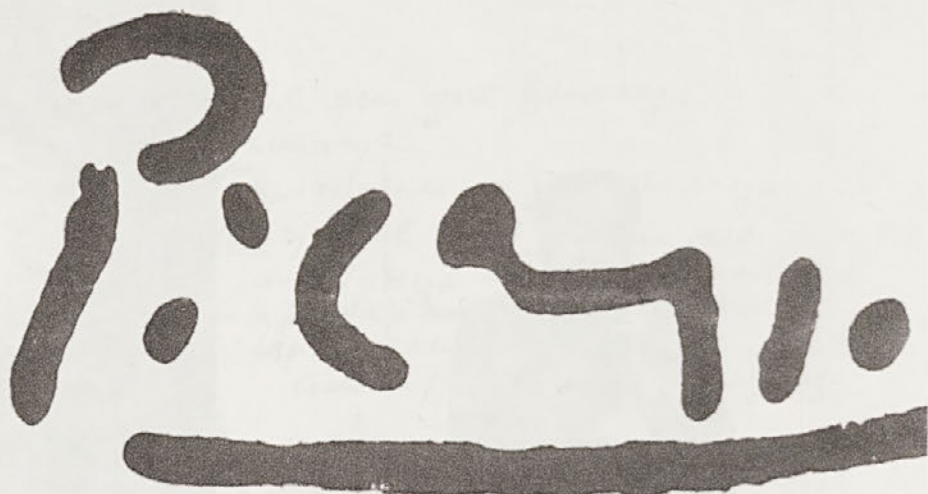
Na stenah avle in pred pisarno smo v letošnjem šolskem letu opazili, da se je starim originalom grafičnih listov pridružilo večje število novih, lepih grafik. O likovnih novitetah sva malo povprašali učitelja likovne vzgoje **Branka Šusterja**. Njegova želja je, da bi imeli na šoli kvalitetno zbirko originalnih umetniških del.

Za katera likovna dela ste se odločili in na kakšen način jih je šola dobila?

»Odločili smo se za dela na papirju, predvsem za grafične liste znanih slovenskih likovnih ustvarjalcev. Tako so v naši zbirki dela Makuca, Zelenka, Borčiča, Zvesta, Logarja, Orača, Kraševčeve, Prevodnika in drugih. Grafične liste smo kupili, nekaj pa so nam jih avtorji podarili.«

Kakšni so motivi?

»Motivi so zelo različni – od bolj realističnih do čisto abstraktnih.«

PICASSO

(1881 - 1973)

ZAKAJ NA ŠOLI
NIMAMO ORIGINALNE
PICASSA ?!

Zakaj ravno umetniški originali? Zakaj ne zadostujejo reprodukcije?

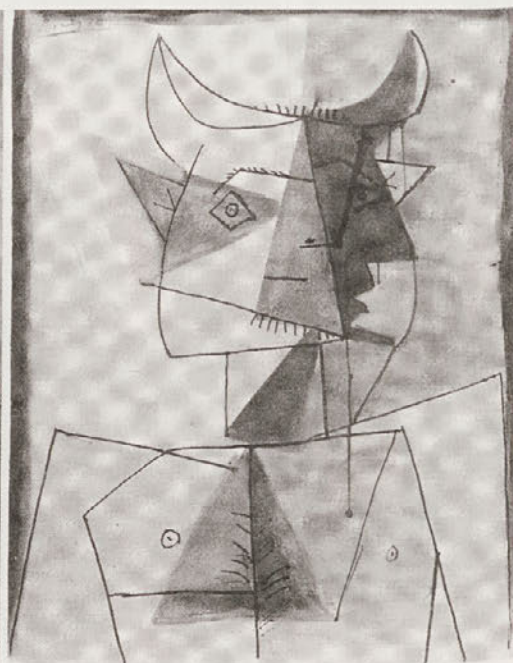
»Ker imajo samo originali duhovno moč. Te moči reprodukcije nimajo.«

Kakšni so načrti za prihodnost, povezani z umetniško zbirko originalov?

»Doslej smo zbiralali grafične liste, ker so relativno poceni, v prihodnosti pa bi zbirki radi dodali tudi nekaj slik na platnu.«

Upava, da se bodo načrti g. Šusterja uresničili.

Urška Smrke in Tjaša Cesar, 6. a

MI SE PA KOPAMO!

V Sloveniji ni prav veliko šol, ki bi se lahko pohvalile s tem, da imajo bazen. Mi ga imamo, res pa je, da že nekaj časa ni bil ravno v zavidljivem stanju. Zato so ga že lansko šolsko leto začeli prenavljati, v začetku tega pa smo ga končno lahko tudi preizkusili. Učence naše šole sva povprašali, ali jim je bazen všeč, kaj jih moti in kaj bi si v prihodnje še želeli.

Katja, 6. c:

»Dobro je, da se gremo večkrat kopat, slabo pa je, da je voda prenizka.«

Rada, 6. b:

»Bazen je čisto "sranje". Smrdi po kloru, preplitek je, ni dovolj časa za preoblačenje, tuši so zanič, saj teče mrzla voda. Garderoba je premajhna, premalo je tudi stranišč.«

Nina, 7. d:

»V bazenu je ful dobro, ker lahko plavaš. Bedno pa je, da zaradi prenizke vode ne moreš skakati na glavo.«

Sonja, 8. d:

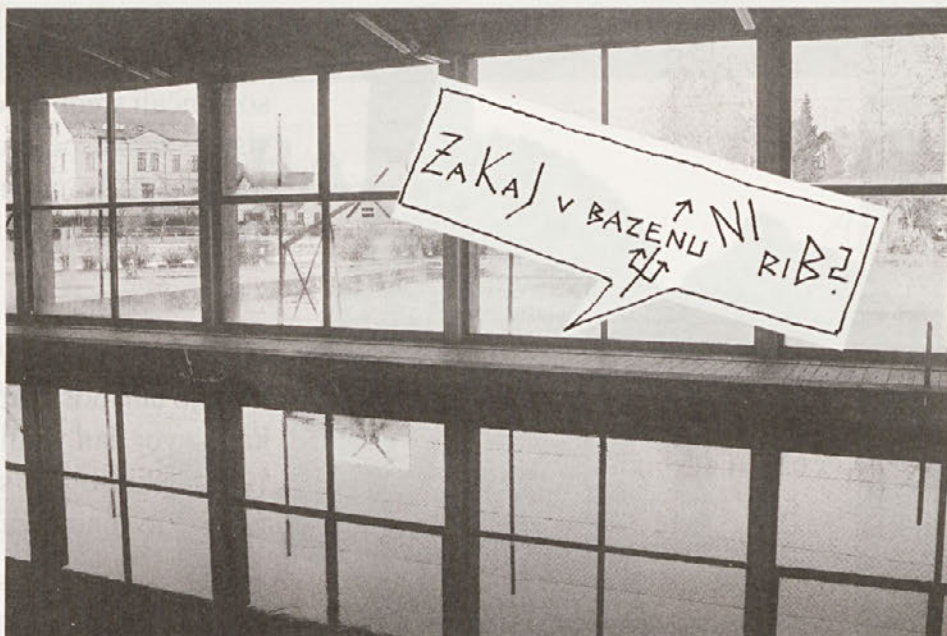
»Ni dovolj fenov in časa, da se preoblečemo, drugače je pa v redu.«

Danijela, 7. d:

»Dobro je, da se lahko kopamo večkrat kot lani. Všeč mi je, ker so ga spremenili, voda je globlja in dovolj topla. Nič me ne moti.«

Jaka, 7. a:

»Prenovljen bazen se mi zdi zelo v redu, saj se hodimo kopat večkrat kot lani, lahko bi se pa še bolj pogosto. Je premajhen in dobro bi bilo, če bi ga poglobili.«

Tjaša, 6. a:

»Bazen bi bil lahko globlji, potrebovali bi tudi več fenov. Želim si, da bi lahko skakali v vodo in da ne bi bilo tako mokro v garderobah.«

Maja, 7. a:

»Mislim, da bi se morali kopati po dve uri skupaj. Kupiti bi morali tudi obešalnike za oblačila. Moti me, da ne moremo skakati na glavo.«

Erika, 6. b:

»Potrebovali bi več fenov. Premalo časa imamo za preoblačenje. Drugače pa je dobro, da so ga prenovili.«

Žiga, 8. b:

»Voda je prenizka in vsebuje preveč klora. Bazen pa je premajhen ...«

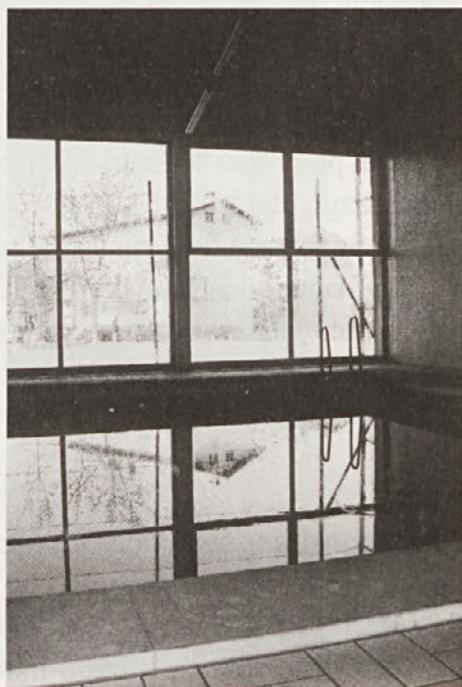
Gregor, 8. b:

»Lepo je, da so ga prenovili. Moti pa me, ker je voda preplitka in ker se ne kopamo skupaj z ženskami cele šole.«

Katja, 8. b:

»Ni dobro, ker smo morali za kopanje plačati vnaprej, saj se nekateri ne kopajo vedno. Voda ni dovolj globoka, kopamo se premalo časa, ni dovolj časa za preoblačenje in ni dobro, ker se ne da skakati v vodo.«

Tjaša, 8. b & Marina, 5. c

Šole drugod po svetu

Japonci imajo šest-letno osnovno šolo, triletno srednjo in prav tako triletno višjo (ki jo obiskuje 95% vseh, ki so končali srednjo šolo). Na Japonskem je izobraževalni sistem zelo uspešen, vendar ima tudi svojo temno stran. Vedno več je namreč mladih, ki ne vzdržijo strahotnega pritiska in veliko jih konča s samomorom.

Kitajske šole so veliko slabše od japonskih. Otroci morajo tam nositi uniforme. Imajo samo en ali dva zvezka in svoj dan vedno začnejo s telovadbo. Približno 70 % kitajskih otrok se z 12. ali 13. letom vpiše v šolo, vendar jo mnogi zapustijo, še preden jo končajo.

Maja Bobič, 7. a

Nekateri si sploh ne predstavljamo, kakšne so šole drugod po svetu. Večina ljudi misli, da so podobne našim ali pa šolam, ki jih največkrat vidimo v kakšnih ameriških filmih. Vendar vsepovsod še zdaleč ni tako. Šole so ponekod veliko slabše od naših, še posebej v tistih krajih, kjer prevladujeta lakota in revščina.

V **Južni Afriki** je velika revščina, tako da polovica otrok sploh ne hodi v šolo. Šole imajo samo eno učilnico in še ta je zelo slaba. Učenci od 7. do 14. leta imajo pouk zjutraj, otroci od 15. do 18. leta pa popoldne. Časa za učenje nimajo veliko, saj morajo največkrat delati na poljih in pomagati staršem. Večina otrok je zelo slabo razgledanih.

Tudi v **Severni Afriki** niso šole nič boljše. Ker so tam pripadniki islamske vere, imajo ženske oz. deklice slabši položaj kot moški. V nekatere države ženske sploh ne smejo hoditi v šolo in se izobraževati.

Na **Japonskem** šole sicer niso tako slabe kot npr. v Afriki, vendar smo vseeno lahko veseli, da smo doma v Sloveniji. Velike so približno tako kot naše, vendar nimajo malice in kosila.

KUBA

Med 19. in 31.10. 2001 sta si moja starša ogledala Kubo. Imela sta se lepo, ogledala pa sta si tudi njihove šole. Kuba je deželca, ki ima več kot 11 milijonov prebivalcev. Tam živijo predvsem revni ljudje, ki stanujejo v hiškah brez šip. Žal je njihova izobrazba ravno tako revna, čeprav je šolanje obvezno. Predšolski otroci so oblečeni v modra krila ali hlače in bele srajce. V predšolskem vrtcu so predvsem zato, ker doma nimajo denarja za hrano. V vrtcu in šoli dobivajo namreč vsi otroci malico in kosilo zastoj. Deklice in dečki od 7. do 15. leta starosti (od 1. do 8. razreda) imajo rdeče-belo kombinacijo oblačil, gimnazijci pa imajo obleke in srajce v belo-rumeni barvi.

Učilnice so skromne, majhne in imajo ponavadi zelo malo opreme. Knjige in šolske potrebščine so zastoj. Pouk poteka od 9. do 16. ure. Vsi otroci od 1. do 4. razreda so v eni učilnici, od 5. do 8. pa v drugi. Na izletih si ogledujejo mesta. Vozijo se kar s tovornjakom, ob njem pa se vozi starinski avto, v katerem je ravnatelj.

Še zanimivost: turisti otrokom z ulice darujejo manjše stvari (kemike, svinčnike ...).

Tjaša, 5. a

STOMP

V sredini novembra je v ljubljanskem Cankarjevem domu gostovala skupina Stomp. Ogledala sem si zadnjo predstavo, ki je bila v nedeljo, 18. 11. 2001.

Stomp, ki se je začel zaradi dolgočasja skupine mladih v Angliji, je prerasel v svetovno znano predstavo.

Osem oseb v posameznih točkah iz različnih predmetov izvablja ritmične zvoke. Za to uporabljajo različne kante, pločevinke, vžigalnike, metle, sode, kuhinjsko posodo in še veliko preprostih predmetov.

Navdušena sem bila nad preprostostjo predstave, saj te stvari počnemo vsak dan. A kljub temu je predstava tako zanimiva, da pritegne še tako zahtevnega gledalca.

V eni uri in pol so me izvajalci očarali z vsem, kar so pokazali, saj je bila vsaka točka zabavna, izvirno ustvarjena in super izvedena.

Alja, 8. a

STOMP

je ples brez glasbe,
gledališče brez
besed, glasba brez
melodije, predstava
brez zgodbe.
A vendar

STOMP

razumejo vsi ljudje
na svetu, saj govori
jezik, skupen vsem -
jezik ritma in
gibanja.

ŠOLSKI PARLAMENT

Na prvem sestanku šolskega parlamenta je bila za predsednico izbrana in potrjena Sanja Slejko, za namestnico pa Alja Fir.

Kot predstavnici šole sva se udeležili srečanja z županom Novega mesta, gospodom Antonom Starcem, kjer sva predstavili dosežke in pridobitve naše šole v lanskem letu.

Letošnje prvo zasedanje šolskega parlamenta je potekalo ločeno za predmetno in razredno stopnjo. Za to se je vodstvo odločilo, ker so bili sestanki v avli preveč dolgi in ni bil možen sproščen pogovor med predstavniki. Tako je bilo zasedanje razredne stopnje 16. novembra, predmetne stopnje pa 23. novembra. Letošnja tema pogovorov je PROSTI ČAS. Na obeh zasedanjih so bili predstavljeni rezultati ankete o prostem času. Predstavniki razredov so razpravljali o pomenu in preživljanju prostega časa, raznih aktivnostih in skrbi za zdravje. Pomočniku ravnateljice so zastavili tudi nekaj aktualnih vprašanj v zvezi s šolo in povedali svoje predloge.

13. decembra sva se predstavnici udeležili tudi občinskega parlamenta, ki je bil na OŠ Center. Posredovali sva predloge o tem, kako bi izboljšali preživljanje prostega časa v naši občini.

Alja, 8. a

Tekmovanja, tekmovanja ...

LOGIKA

Tudi letos so naši učenci tekmovali v logiki. Prva tri mesta v 5., 6., 7., in 8. razredu so osvojili naslednji učenci:

- 5. r.: 1. Uroš Zadnik
2. Marko Drobnjak
3. Tjaša Plavec

- 6. r.: 1. Teja Pucelj
2. Marko Pucelj
3. Božo Horvat

- 7. r.: 1. Živa Gradecki
2. Jana Jovič
3. Aleš Kobe

- 8. r.: 1. Kristina Saje
2. Gašper Košmrlj
3. Jani Jeriček

Sabina in Nina, 6. b

STOMP

RAČUNALNIŠTVO

1. mesto na regijskem tekmovanju v oblikovanju s programoma MICROSOFT WORD in COREL DRAW je dosegel Dejan Perše.

Oblikovala: TINA MOŽE, 7. B

Vrsar 2001

Gotovo že veste, da smo tudi letos bili šesti razredi v šoli v naravi v Vrsarju. Nekaj časa je bilo hladno in deževno, a imeli smo se vseeno lepo. Veliko smo plavali in hodili na sprehode – celo v dežju. Odšli smo tudi na enodnevni izlet z ladjo, zvečer pa smo hodili v mesto. Tam je bilo kar nekaj stojnic, na katerih je vsak našel kaj zase. Nekateri so se zabavali na trampolinu, nekateri ob sladoledu. Imeli smo tudi teleskop, skozi katerega naj bi gledali le pod nadzorom učitelja.

Vsi pa se tudi nis(m)o vedno držali vseh pravil, zato smo si "prislužili" večerni sprehod ... V sredo zvečer smo namreč odšli v mesto. Večina učencev je odhod v hotel zamudila, zato smo v četrtek namesto v mesto odšli na doooooolg pohod. Kazen pač mora biti, in to vzgojna (kot bi rekel Boter Mesec v Zvezdici Zaspinki). No, dobro voljo pa nam je povrnil fantovski zborček ... Nekaj fantov na začetku kolone je namreč začelo veselo prepevati. In učitelji? Ob nekaterih besedilih so se kar držali za glavo!

Če bi nas vprašali, kaj nam je bilo v šoli v naravi najmanj všeč, bi najbrž večina odgovorila, da pisanje dnevnikov. Pisati smo jih namreč morali v slovenščini in v angleščini. S tem pa tudi učiteljicama nismo ravno polepšali dnevo, saj sta se zgražali nad našim besednim zakladom in pravopisom.

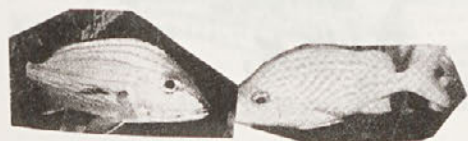
Urška in Tjaša, 6. a

Ali veste, kako je ponoči, sredi temačnega Vrsarja, izgubiti svoje sošolce? Midve veva. Kot vsak večer smo se odpravili na večerni sprehod v mesto. Tokrat smo šli mimo najboljšega sladoledarja v Vrsarju. Nisva se mu mogli upreti. Vsaka si je privoščila kepičco, učiteljica pa naju je počakala. Sladek sladoled se nama je topil v ustih. Jedli sva ga z užitkom. Skupina pa nama je izginjala izpred oči, saj nanjo nisva bili pozorni. Šele ko je dokončno izginila in sva ostali sami, sva se ustražili. Na srečo sva se hitro zresnili in začeli iskati izgubljene sošolce. Znašli sva se v kampu. Vse mimoidoče sva spraševali o sošolcih, vendar ni nihče videl kakšne skupine otrok. Kar naenkrat sva zaslišali glasove. Hitro sva jim sledili. Znašli sva se pred mogočnimi zaklenjenimi vrati. Tu se verjetno kamp konča. Kaj pa zdaj? Naj se vrneva nazaj? Pod vrati se je skrivala majhna reža,

ravno prav velika, da sva se stlačili skozi. Na najino nesrečo pa glasovi niso pripadali najinim sošolcem, ampak nekim pubertetnikom, ki se niso zmenili za svojo okolico in so naju še strašansko zmedli. Skoraj sva že obupali nad iskanjem sošolcev, vendar nama ni preostalo nič drugega, kot da sva nadaljevali, saj se nazaj nisva več mogli vrniti, ker je bilo predaleč. Pot sva nadaljevali po pločniku, vendar je bila taka tema, da sploh nisva nič videli. Ko sva prišli na vrh, sva zagledali svetle luči mesta. Vdani v usodo sva se spustili navzdol v vrvež, ki je vladal v najbolj obljudenem delu mesta. Končno sva opazili nekaj znanih obrazov.

Seveda od sprehoda po mestu nisva imeli veliko, saj smo se že čez pet minut odpravili nazaj v hotel. In verjemite nama, da sva imeli o čem sanjati!

Izgubljenki iz 6. c

Oblikovala: SAŠA, 7. A

MALA NAJČA

Moj prvi šolski dan

Za moj prvi šolski dan
v avli smo se zbrali,
malo večji, malo manjši,
a vseeno prvrčki.

Sami smo potihó
zbirali učiteljico
in vsi veseli
smo jo zadeli.

Bila je super na pogled.
Ko šli smo v razred,
smo tortico pojedli
in vsi veseli
domov smo odhiteli.

Anže Mikulan, 3. c

Osnovna šola mojega očeta

Očka je prvič prestopil prag OŠ Grm leta 1972, ko je začel obiskovati tretji razred. OŠ Grm je bila takrat med najmodernejšimi pri nas. Šola je imela stadion in igrišče, telovadnico ter notranji bazen. Imela je moderno opremljeni učilnici za kemijo in fiziko, pa tudi posebno učilnico za tuje jezike, ki so jo imenovali fonolaboratorij. Tu so bile vse klopi povezane z učiteljevo mizo, z mikrofoni in slušalkami.

Tadej Kos, 3. c

Šola za klepetulje

V šoli za klepetulje samo klepetajo,
se nič ne učijo,
se nič ne igrajo.
Samo govorijo besede,
da se vsak od nas zmede.
Klepetajo kar naprej,
nikoli ne zmanjka jim besed.

Tudi ko šolo končajo,
še kar naprej klepetajo,
govorijo čez in čez,
klepetulje so zares.

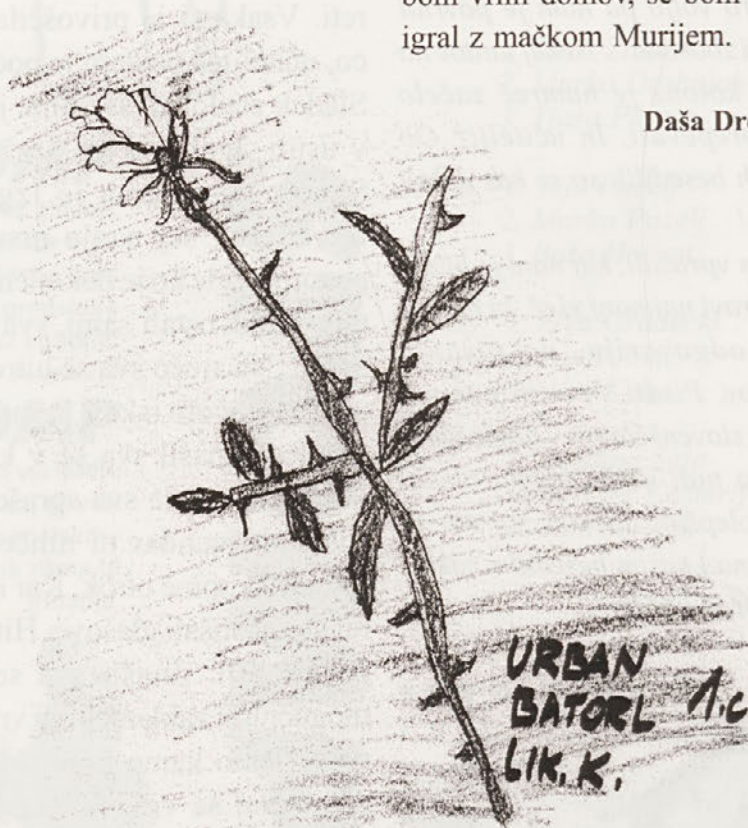
Govorijo o jeseni,
koliko števil je v ceni,
kdaj se Mojčin ptiček ženi,
kako ostali ljudje so leni,
govorijo o vseh nas,
saj poznajo celo vas.
Vsakega med nami
oberejo do kosti,
nihče pred njimi varen ni.

Katja Šmid, 3. d

PRVI ŠOLSKI DAN

Šolski zvonec je zazvonil: »Cin, cin, cin.« Učiteljica je stopila v razred. Tudi letos so moji sošolci Ana, Luka, Zala in Primož. Zakaj ni prišel k pouku Leon? Nihče ne ve! Ko se bom vrnil domov, se bom ponovno igral z mačkom Murijem.

Daša Drobež, 3. a

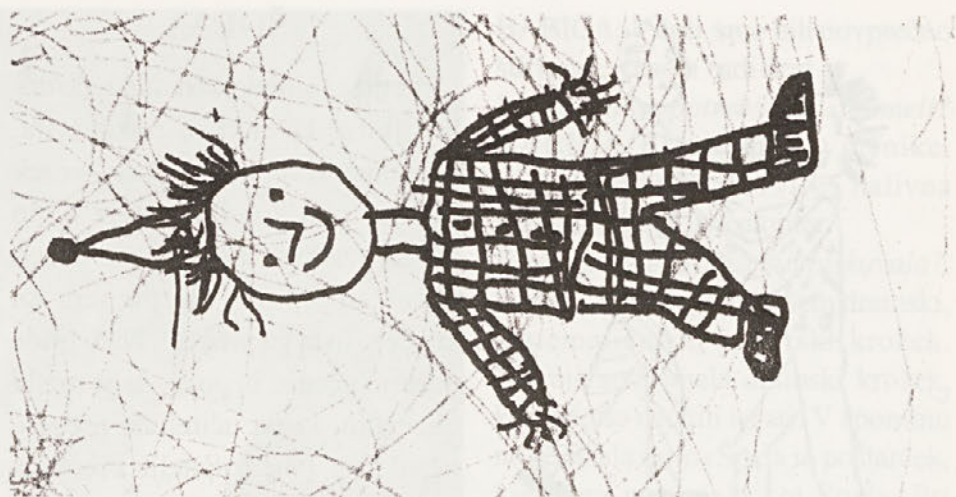

Oblikovala: ANJA, 5. A

ROJSTNI DAN

Zelo sem se razveselil povabila na rojstni dan. Veste, kdo je praznoval? Naša šola, seveda! Učenci smo ta dan težko pričakovali. Kot predstavnik 2. b sem bil povabljen na praznovanje in otvoritev prizidka. Zelo natančno sem si ogledal ministrico Lucijo Čok, vsega, kar je povedala, pa si nisem mogel zapomniti. Navdušen sem bil nad Grmsko bajko o Gorjancih, še posebej pa mi je bil všeč čarovniški ples. Kaj se je dogajalo v prizidku, nisem videl, zelo natančno pa sem si ogledal razstavo o starih časih. Ker je bilo toliko ljudi, mi je bilo strašansko vroče. Mamica mi je prinesla pijačo, babi pa me je odpeljala domov.

Gregi Strasberger, 2. b

Šola nekoč

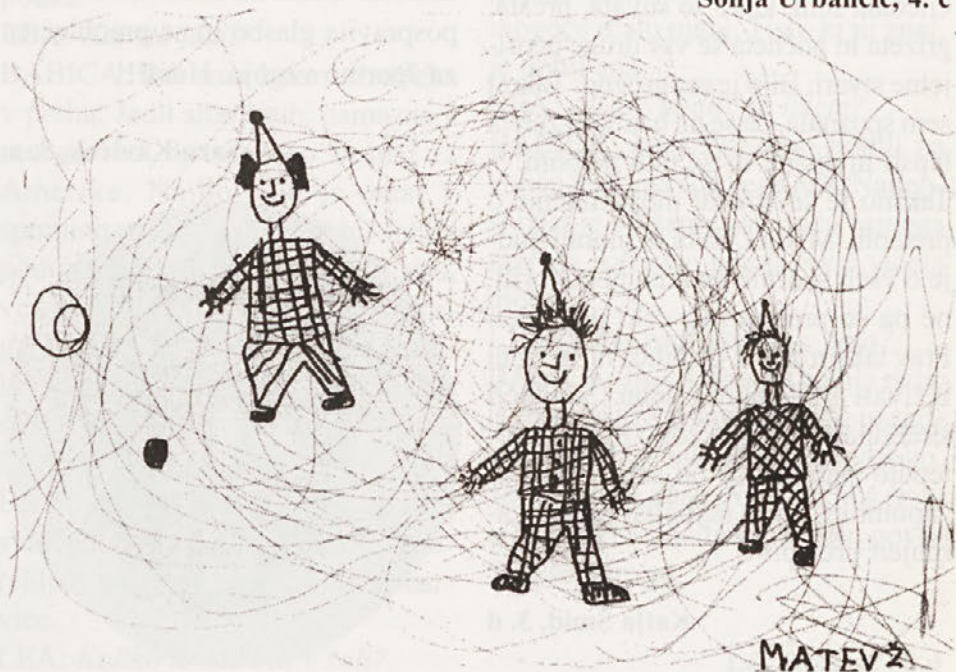
O šoli nekoč mi je pripovedoval dedi. Med drugo svetovno vojno je bila šola zbombardirana. Pouk so imeli v zasebnih stanovanjskih hišah. Oprema je bila skromna in zastarela. Šolskih potrebščin je bilo malo. V en zvezek so pisali več predmetov. Uporabljali so tudi posebne tablice in kreda ter gobo za brisanje. Učili so se ravno tako kot sedaj. Dobivali so domače naloge, potrebno se je bilo marsikaj naučiti na pamet ali prosto pripovedovati in marsikaj izračunati in napisati. Če kdo ni napisal domače naloge, se naučil pesmice ali kaj drugega, je bila kazen tudi udarec s palico po roki ali pa je učitelj navil "hudo uro" ali pocukal za "sladke" lase. Za pravilno učenje in disciplino so učitelji izrekli pohvale, nagrad pa ni bilo. V šoli ni bilo malice in nobene druge prehrane. Jedlo se je to, kar si je posameznik prinesel s seboj od doma. To je bilo navadno kakšno jabolko in kos kruha. Ob polletju in na koncu šolskega leta so učenci dobili spričevala, ki so jih morali starši podpisati. Iz spričevala so bile razvidne ocene za vsak predmet posebej. Kdor je imel ob koncu šolskega leta kakšno negativno oceno, je moral razred ponavljati. Med šolskim letom učenci niso vedeli za ocene.

ŠOLA ZA KLEPETULJE

V šoli za klepetulje se učijo klepetati. Ko se začne pouk, se sliši: »Bla, bla, bla.« Klopi so čisto popisane. In mislite, da je tam kdaj tišina? Nikoli, saj vsi klepetajo: učiteljice, učenci, hišniki, kuharice, skratka vsi. Tam nimajo matematike, slovenščine ali športne vzgoje. Vsi samo klepetajo. Med odmorom pa klepetajo še bolj kot med poukom. In kakšne so interesne dejavnosti? Za klepetulje! Za domačo nalogo morajo klepetati z mamico kar eno uro. Kakšni so pa izleti? Zelo glasni ...

Jaka Ercegovčević, 3. d

Sonja Urbančič, 4. c

ŠOLA

NAJBOLJŠI PRETEP JE ZAMUJEN PRETEP

Nikoli nisem marala preteprov. Nočem jih gledati ne v živo ne po televiziji. Ne maram tudi knjig, ki omenjajo pretepe. Včasih se sicer stepva s sestrnico, a nikoli zares, zato sva takoj spet prijateljici.

Čeprav preteprov ne maram, sem jih že večkrat doživela. Tako sem nekoč opazovala pretep dveh fantov na igrišču. Fantje so igrali nogomet. Dva od njih sta se sprla zaradi žoge. Eden je trdil, da je šla žoga izven igrišča, drugi pa, da ni. Namesto da bi se pogovorila, sta se začela pretepati. Gledala sem, kako se suvata, brcata, grizeta in počneta še vse druge neprijetne stvari. Bilo je res grozno. Takrat sem spoznala, da se ne bi nikoli želela tepsti in upam, da se tudi ne bom.

Takšno je še zmeraj moje mnenje o pretepih. Mislim, da bi se morali ljudje o vseh spornih stvareh pogovoriti, ne pa se prepirati in celo pretepati. Prav tako mislim, da nihče ne bi smel izzivati ljudi okrog sebe. Največji strahopetneži se mi zdijo tisti, ki pretepajo slabotnejše od sebe. Velja si zapomniti, da je najboljši pretep zamujen pretep.

Katja Šmid, 3. d

Učiteljica pride v razred in reče dobro jutro. Učenki jo pozdravita. Učiteljica reče, naj odpreta zvezek za matematiko. Pogledale bodo domačo nalogo. Pokliče eno izmed učenk in ji reče, naj prebere en kupček. In ta ga prebere. Nato pride dežurni učenec in pove, da je prišlo obvestilo, ki ga učiteljica prebere učenkama. Potem učiteljica reče, da je odmor. Nato pride dežurni učenec povedat učiteljici, da ima telefon. Ko pride učiteljica v razred, pove učenkama, da ji je zbolela hčerka. Pokličejo učiteljico za nadomeščanje. In pride učiteljica za nadomeščanje, ki reče, naj pripravita zvezek za SND. Danes se bosta učili o naravi. Učiteljica na koncu ure reče, da bosta morali za domačo nalogo napisati nekaj stavkov o naravi.

Potem sta učenki pripravili glasbo. Danes se bosta učili DO, RE, MI, FA, SO, LA, TI, DO. Okej, pa se gremo učiti! Če bosta pridni, se bosta šli igrati za eno uro. Pa začnimo z DO, RE, MI, FA, SO, LA, TI, DO. Ima kdo doma inštrument? Učenki, pospravita glasbo in se preoblecita za športno vzgojo. Hura!!!

Sara Kavšček, 3. a

Obisk male šole

Danes so bili pri nas otroci iz male šole. Prišli so pogledat, kako je v prvem b razredu. Zapeli smo jim tri pesmice. Potem smo jih odpeljali v knjižnico, kjer smo poslušali zgodbico. V razredu smo nato narisali vsak svojo risbico. Nato so odšli nazaj v malo šolo.

Žiga Jakše, 1. b

Oblikoval: MATIJA, 8. c

INTERVJU Z BABICO O ŠOLI

Sem Lea Kopina. Naredila sem intervju s svojo babico Rozi.

LEA: *Kakšna je bila šola nekoč?*

BABICA: Šola je bila nekoč precej drugačna od današnje. Moja osnovna šola, ki sem jo obiskovala v rojstnem kraju na Planini pri Sevnici, je bila manjša, učilnice so bili manjše, tla so bila lesena, prav tako klopi in stoli.

LEA: *Ali ste kdaj ribali klopi?*

BABICA: Ja, klopi smo morali poribati ob vsakem koncu šolskega leta. Vsi učenci smo poskrbeli, da so bile naše učilnice ob koncu šolskega leta čiste.

LEA: *Šola je danes večja in nova. Kolikokrat ste jedli?*

BABICA: V šoli smo jedli samo

enkrat na dan, ker smo zjutraj, preden smo šli v šolo, jedli doma. Doma je vedno bila mama, ki ni hodila v službo. V šoli smo jedli okoli desete ure, ko je minila približno polovica pouka.

LEA: *Kaj ste jedli?*

BABICA: Pili smo kakav iz mleka v prahu. Jedli smo kruh, namazan z margarino, ki smo jo dobili iz Amerike. Najbolj mi je ostal v spominu ameriški sir, ki bi bil lahko podoben današnjemu Zdenka siru, vendar je bil po okusu čisto drugačen, tako da ga sploh nisem marala. Najbolj pa mi je bilo všeč, kadar smo jedli zelenjavno juhico.

LEA: *S čim ste pisali?*

BABICA: Pisali smo z navadnimi svinčniki in nalivnimi peresi, uporabljali pa smo tudi črnilo in barvice.

LEA: *Koliko ur ste bili v šoli?*

BABICA: V šoli smo bili povprečno štiri, pet, včasih tudi šest ur.

LEA: *Katere potrebščine ste imeli?*

BABICA: Imeli smo svinčnike, zvezke, ravnila, barvice, nalivna peresa, copate in kotomer.

LEA: *Katere krožke si obiskovala?*

BABICA: Obiskovala sem dramski, matematični in kuharski krožek. Najraje sem imela dramski krožek, ker smo se naučili igrati. V spominu mi je ostala igrlica Špela in poštarček, kjer sem nastopala kot Špela. Pri matematičnem krožku smo tisti, ki smo bolj obvladali matematiko, pomagali učencem, ki jim matematika ni tako ležala.

LEA: *Ali ste imeli telovadnico?*

BABICA: Telovadnice nismo imeli. Telovadbo smo imeli vedno na šolskem igrišču, velikokrat pa tudi pri starem gradu nad Planino, kamor smo morali vedno teči.

LEA: *Kakšni pa so bili učitelji?*

BABICA: Učitelji so bili dobri, imeli so nas radi, mi pa smo imeli radi njih. Še posebej, kadar niso spraševali in kadar so nam pripovedovali o zanimivih dogodkih iz njihovih šolskih let.

LEA: *Kakšne ocene ste imeli?*

BABICA: Ocene so bile od ena do pet. Tisti, ki je znal, je dobil pet ali mogoče malo manj. Tisti, ki ni znal, je dobil ena.

LEA: *Ali ste hodili na izlete?*

BABICA: Na izlete smo hodili na koncu vsakega šolskega leta. Najlepši izlet je bil zame na koncu osmega razreda, ker sem takrat prvič videla morje.

LEA: *Ali si rada hodila v šolo?*

BABICA: Ja, v šolo sem hodila rada, tako v osnovno kot srednjo, nazadnje pa sem se odločila še za visoko. To je bilo za danes vse. Ko boš prišla k meni na počitnice, ti bom povedala še kaj več.

Lea Kopina, 3. d

Babica pripoveduje

V starih časih šole niso bile tako lepe kot danes. V šoli niso imeli elektrike. Ob temnih zimskih jutrih so učilnice razsvetljevali s petrolejkami. Učenci so sedeli v dolgih klopih. Na naslonjalu vsake klopi je bila pritrjena poševna plošča, ki je služila naslednji vrsti učencev za mizo. Na mizi so bile zvrtnane odprtine, kamor so učenci vložili posodice za črnilo. Pisali so namreč s peresi, ki so jih namakali v črnilo. Peresa so imela kovinske konice in lesena držala. Velikokrat so učenci črnilo polili ali pa jim je v zvezek kapljalo s peres. Za vpijanje črnih pack so uporabljali pivnike. V učilnici ni bilo tekoče vode, zato so morali po vodo za brisanje v pritličje k snažilki. Stara mama je hodila v šolo v Metliko. Šola je bila v prostorih gradu. Vsak dan je morala zgodaj zjutraj peš iz oddaljene vasi. Pot v šolo je bila naporna, šolarji pa so si jo popestrili z raznimi igrami in petjem. Šola se je v starih časih razlikovala tudi po tem, da so učitelji učence topli. Učenci so bili kazno-

vani za slabo vedenje in neznanje. Včasih so morali po šoli v pripor. To je bilo hudo, ker so morali potem sami domov. Še huje je bilo klečati v pesku, saj so si učenci do krvi opraskali kolena. Včasih je učitelj učence tudi tepel s palico. Toplji so jih po zadnji plati in konicah prstov, tako da je bilo skoraj nemogoče pisati. Brata moje stare mame je učiteljica kaznovala tako, da ga je s šivanko špikala po glavi. Fant je imel na glavi rane, zato se je njegov oče v šoli pritožil. Učiteljčina kazen je bila prekruta, zato je šolo morala kmalu zapustiti. V časih moje stare mame šole niso bile tako prijetne in udobne, kot so danes. Vesel sem, da so učiteljice zdaj tako prijazne in nas ne tepejo.

Jani, 4. a

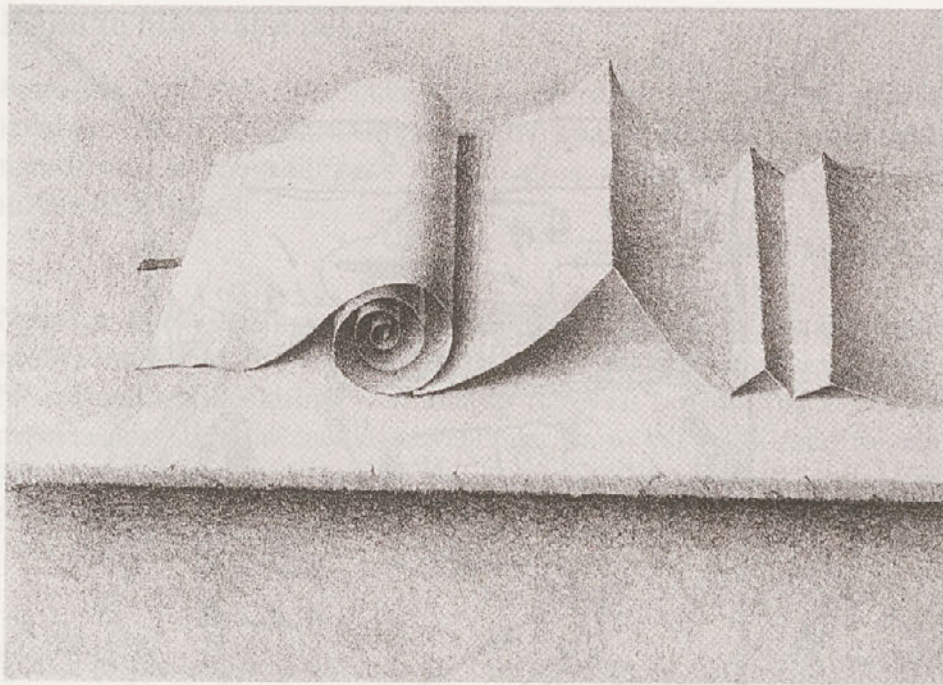
MOJA BABICA V ŠOLI

Moja babica je prvič prestopila šolski prag pred triinšestdesetimi leti. Šola je bila nova in lepa. Imela je šest velikih učilnic. Učenci so poleti telovadili zunaj, pozimi pa

na hodniku. V šolski stavbi je bil oder za gledališče. Učilnica je imela velika okna in lepe klopi. Tla so bila iz lesenih desk. Šolske potrebščine so bili zvezki, čitanke, računski zvezki, zvezek za učenje črk, svinčniki. Imeli so nalivna peresa, črnilo pa je bilo na vsaki klopi. Učenci so imeli tudi radirke. Učitelj je bil strog. Imel je palico za poredne otroke. Igral je tudi na violino, učenci pa so peli. Glavni predmeti so bili računstvo, lepopis, branje in vedenje. Ocenjevali so številčno – od ena do pet. Otroci so v šolo hodili tudi po štiri kilometre ali več. Poleti so hodili do šole eno uro, pozimi pa več. V šoli ni bilo malice niti kosila. Otroci so jedli hrano (kruh, jabolka), ki so jo prinesli s sabo. Babici se je v spomin vtisnila božična igra, ki so jo igrali v drugem razredu. Babica je bila Jezušček. Angelčka sta jo prijelala pod pazduho in jo pripeljala v razred. Revni otroci iz velikih družin so dobili drobna darila. Moja babica darila ni dobila, saj je imela le eno sestrnico. Bila je žalostna in je jokala. Zato sta ji učiteljici dali košček blaga. Babica je bila skromnega darila zelo vesela.

Tamara Pleško,
3. c

PRIPOVED MOJEGA OČETA

Imel sem srečo, da sem začel osnovno šolo obiskovati ravno tisto leto, ko je bila zgrajena šola v Bršljinu. Za nas, prvošolčke, je bilo to veliko doživetje, saj smo lahko sedli v nove klopi, razredi pa so dišali po novem.

Kmalu smo doživeli tudi prva presenečenja. Nekatera so bila neprijetna, druga lepa. Najprej smo se srečali z ocenami. Do takrat nismo poznali niti števil, kaj šele ocene. Takoj smo bili razdeljeni po predalčkih od 1 do 5. Dodatna spodbuda za naš razred pa je bilo tudi to, da je naša učiteljica, ki smo jo takrat klicali tovarišica, imela dodatni pouk za Rome. Kaj je moglo biti hujšega, kot ostati zaprt z njimi po koncu pouka! Takrat je bilo to grozno doživetje, vendar smo si tudi med Romi pridobili prijatelje, s katerimi se pozdravljamo še danes.

Z učitelji in učiteljicami smo bili v prav posebnih odnosih. Skoraj ni bilo človeka, ki bi se ga bolj bali, hkrati pa smo bili tudi veliki prijatelji. Ko je bilo razreda konec in smo dobili drugega učitelja, smo se

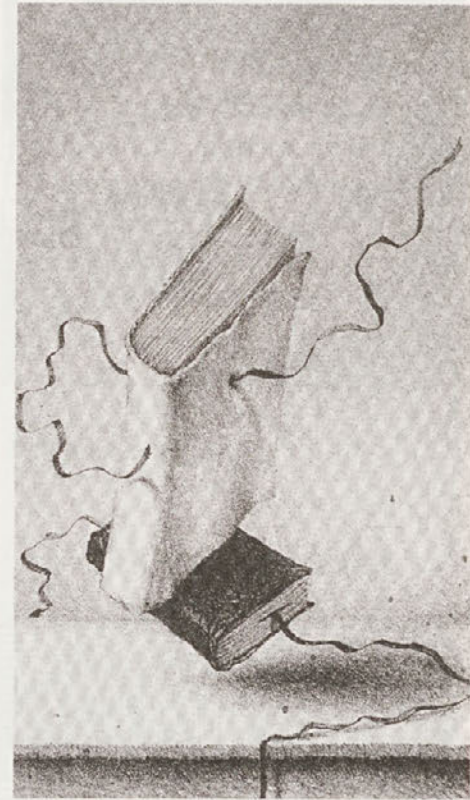
na dolgo in široko poslavljali in objokovali slovo. Vedno smo mislili, da nam bo pri drugem učitelju slabše. To se je vedno izkazalo za neresnično, saj se je pesem o slovesu ponavljala vsako leto.

Doživeli smo še marsikaj, kar se nam danes zdi smešno. Nad tablo smo imeli obešeno sliko predsednika države Josipa Broza-Tita, ki smo jo morali vsako jutro pozdraviti tako: »Za domovino – s Titom naprej!« V spominu mi je ostal tudi sprejem cicibanov med pionirje. S kakšnim veseljem in ponosom smo tisti dan nosili titovke in rdeče rutice!

Vsak dan smo z avtobusom potovali od doma do osnovne šole. Trenutki, ko smo čakali na avtobus, so bili za nas vedno prijetni, saj smo jih izkoristili za igro. Skakali smo čez elastiko, zbijali kozo, se lovili ... V višjih razredih pa smo ta čas izkoristili za "smrtno resne" pogovore o dekletih, športu in podobnem. Pozimi smo navijali za to, da bi bilo dovolj snega in da bi bilo dovolj mrzlo, da bi avtobus zamudil. To se nam je vsaj enkrat na zimo res zgodilo, tako da smo se takrat peš odpravili v šolo in seveda zato debelo zamudili. Za vozače je bil vedno naj-

ljubši izgovor za zamudo stavek: »Avtobus je zamudil!« Skratka, osnovna šola pomeni zelo prijetno obdobje mojega življenja. To je bilo obdobje brezskrbnosti, saj šolske obremenitve niso bile take, da jih ne bi zmogel. Ostalo mi je dovolj časa za obšolske dejavnosti in igro. Tudi vam, otrokom, želim to!

Jure Kastelic in njegov oči Sandi

POGOVOR Z MAMO O ŠOLI

»Mama, povej mi, kakšna je bila šola nekoč!«

»Ko sem bila majhna, sem hodila v osnovno šolo v Brusnicah. Šola je bila enonadstropna in lepo urejena. V njej so bile 4 učilnice.«

»Kdaj ste imeli pouk?«

»Pouk smo imeli dopoldan ali pa popoldan.«

»Koliko učiteljev ste imeli?«

»V tej šoli so učile štiri učiteljice. Takrat so učiteljice stanovalle kar v šoli, kjer so imele stanovanja.«

»Koliko časa si hodila v šolo?«
»Šola je bila tedaj na srečo sedem-
letka.«

»Kateri predmet si imela najraje?«
»Najraje sem imela gospodinjstvo,
ker smo vedno dobro kuhali in jedli.
Poleg tega smo imeli zelenjavni vrt,
kjer smo pridelovali zelenjavo.«

»Kakšna je bila malica?«

»Malice v šoli ni bilo. Prinesli smo
jo od doma, običajno le kos kruha
in kakšno jabolko.«

»S čim ste pisali?«

»V nižjih razredih s svinčnikom, v
višjih pa z nalivnim peresom, ki smo
ga pomakali v črnilo. Nismo imeli
veliko potrebščin, od knjig pa le či-
tanko.«

»Kako so vas učitelji kaznovali?«

»Če nismo znali, smo bili po pouku
zaprti, če smo nagajali, pa smo jih
dobili s palico po prstih.«

Luka Štrasner, 3. d

Babica pripoveduje

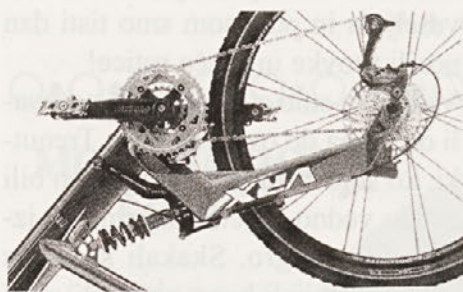
Moja babica je hodila v dekliško
šolo v samostanu Šmihel. Učile so
jo nune. Šola je bila velika in v ob-
liki črke L. V večjem delu šole so bili
razredi. V vsakem razredu je bil po-
leg klopi in katedra še klavir. V manj-
šem delu šole pa so imeli telovadni-
co in kapelo. V šolo je začela hoditi
med italijansko okupacijo. V tretji
razred je hodila med šolskimi počit-
nicami, ker so Dolenjsko že okupi-
rali Nemci in za redno šolo otroci
niso imeli dovoljenja za prehod čez
blok. V četrtem razredu je obisko-
vala šolo občasno, kadar ni bilo vo-
jaških napadov. Ta razred je konča-
la v deški šoli Šmihel, ker je bila šola
v samostanu ukinjena. Šolski red je
bil tak, da v druge razrede niso smeli
hoditi. Če si kaj potreboval, si
potrkal na vrata in počakal, da je
reditelj prišel ven in si njemu pove-
dal željo. Za odgovor si moral

počakati pred vrati. Med malico se
je sestra – učiteljica pogovarjala ali
pa se z njimi igrala.

Malico so morali prinesiti s seboj,
revni pa so jo dobili v šoli.
Potrebščine za šolo so bile: čitanka,
računica, knjiga za petje, veroučna
knjiga, zvezek, pero, svinčnik,
barvice, radirka ter blok za risanje.

Gaja Škerlj

Babica pripoveduje

Babica mi je pripovedovala, kako je
bilo včasih v šoli. Njena šola je bila
enonadstropna. Imela je dvojna vra-
ta: prva so bila vhod v šolo, druga
pa vhod na igrišče. V šoli so imeli
lesene klopi, stole in tla, v klopi pa

so sedeli trije učenci. Stranišča so
bila lesena in na "štrbunk". Od prve-
ga do tretjega razreda so se namesto
spoznavanja narave in družbe učili
prirodopis, namesto predmeta sloven-
ski jezik pa so imeli lepopis. Naj-
boljši učenci so na koncu šolskega
leta dobili pohvale. Neuboglivi
učenci pa so bili kaznovani tako, da
so bili po končanem pouku zaprti še
nekaj časa v razredu. Edini krožek
je bil pevski zbor. Imeli so tudi gos-
podinjstvo, pri katerem so obdelova-
li šolski vrt. Vsi učenci v šoli so nosi-
li šolske halje. V zvezke so pisali s
svinčnikom, kasneje pa so upora-
bljali pri pisanju peresnik, pero ter
črnilo. Zvezki so bili zaviti v rjav za-
vijalni papir. Malico so prinesli od
doma, kosila pa v šoli tudi ni bilo.
Moja babica je obiskovala osnovno
šolo s štirimi razredi, nato pa je bila
že nižja gimnazija. Čeprav niso ime-
li tako lepih šol, kot jih imamo
danes, se babica šole z veseljem
spominja in jo je rada obiskovala.

Kristian Pungerčar, 4. a

Kako je bilo v šoli nekoč

Pisali so s svinčniki in peresniki, ki so jih pomakali v črnilo. Učili so se iz knjig in zvezkov. Če kdo ni ubogal, je dobil s palico po roki. Ker niso imeli telovadnice, so telovadili kar v razredu ali na dvorišču. V šoli ni bilo ne malice ne kosila.

Andraž Muhič, 3. a

Nekoč je bilo v šoli vse drugače kot sedaj. Malico so si morali učenci nositi sami v šolo. Pisali so s kredo na tablice, kasneje s peresi v zvezke. Niso imeli veliko knjig. Učilnice so ogrevali s pečmi na drva. Za neposlušnost so bili učenci kaznovani tako, da so bili v šoli zaprti še eno šolsko uro po pouku. V šolo so hodili tudi ob sobotah. Hodili so peš in pogosto bos.

Nace Praznik, 3. a

Včasih je bila šola bolj skromna. Ni bilo treba uporabljati toliko opreme, učbenikov in zvezkov kot danes. V iste razrede so hodili učenci različnih starosti. V razredih je bilo veliko večje število otrok. Otroci so bolj spoštovali učitelje. Med poukom si niso upali klepetati, kajti če je kdo nagajal, je bil kaznovan s šibo ali palico. Celo dekleta včasih niso hodila v šolo, ker so menili, da je šola bolj pomembna za fante. Obvezno so imeli v šoli verouk in ročno delo.

Petra Simčič, 3. a

V šoli so imeli nekoč namesto zvezkov majhne tablice, pisali pa so s kredo. Učence so kaznovali tako, da so v šolo poklicali starše na pogovor. Včasih je pomenila ocena ena najboljšo oceno v osnovni šoli. Takrat niso imeli v vsaki šoli na urniku športne vzgoje. Malico so morali prinesiti od doma.

Samo Bihar, 3. a

V šoli je bilo nekoč drugače kot danes. Pisali so na male tablice. Ko so si vsebino zapomnili, so morali tablice pobrisati. Za kazen so klečali v kotu. Imeli so drugačne klopi. Kurili so peči. Hrano so prinesli s sabo.

Matic Hrlec, 3. a

Moja babi je bila zelo revna. Ko je hodila v šolo, je imela malo knjig, svinčnikov in zvezkov. Imeli so majhne tablice z računalom, na katere so pisali s kredo. V šoli so se učili brati, računati, risati in pisati. Niso pa imeli malice, kot jo imamo danes.

Ana Cirnski, 3. a

Ko je bil moj pradedek še otrok, je bilo šolanje čisto drugačno, kot je zdaj. Niso šli vsi v otroci v šolo, ampak samo nekateri. Za punce šolanje ni bilo obvezno, morale pa so znati mamicam pomagati pri hišnih opravilih. Tudi vsi fantje niso hodili v šolo. Bogat kmet ni poslal najstarejšega sina v šolo, ampak ga je učil kmetovati. Če je imel kakšnega otroka, ki je pogosto

Miha Maleš, Zidarski stolp

zbolel, ga je poslal v šolo. Tudi moj pradedek je bil najmlajši in je pogosto zbolel, zato ga je oče poslal v šolo. Doma je ostala njegova sestrična, žalostna, ker se ni imela s kom igrati. Vztrajala je, da gre z njim v šolo. Dovolili so ji le zato, ker je bila šola na njihovem dvorišču. Bila je prva punca na šoli. Za vse predmete in otroke je bil v šoli samo en učitelj. Učitelj je v šoli tudi spal. Za malico niso imeli tople jedi, ampak so prinesli od doma namazan kruh ali polento, ki jo je skuhala moja prababica.

Danilo Kesić, 3. a

Nekoč je bilo v šoli tako, da so sedeli v klopih in so pisali s kredo na tablico. Če so bili poredni, so jih poslali v kot ali za oslovsko mizo. Včasih so jih tudi topli. Med vojno je bila šola velikokrat zaprta, zato otroci niso šli k pouku, ampak so ostali doma.

Nastja Ilar, 3. a

Po vojni, ko je v šolo hodila moja babica, je bilo v razredu veliko otrok različnih starosti. V šoli niso imeli malice, ampak so jo nosili s sabo. Tudi copat niso imeli, ampak so bili učenci v čevljih ali celi bosi. Torbe so bile slabe in revne, nekateri pa jih niso imeli in so zvezke nosili kar v roki. Od knjig so imeli le čitanko in računico. Pisali so s peresnikom, ki so ga namakali v tinto. Otroci so radi hodili v šolo, ker so se hoteli veliko naučiti.

Nina Petretič, 3. a

Včasih je bilo v šolah drugače. Namesto svinčnika in zvezka so imeli tablico s kredo. V šoli niso imeli malic in kosil. Pohištvo je bilo zelo staro, namesto stolov pa so imeli klopi. Za gretje so uporabljali peč na drva. Učitelji so bili strožji, kot so danes. Telovadnic niso poznali. Za začetek in konec pouka so uporabljali ročni zvonec.

Aljaž Mišjak, 3. a

Ko smo za domačo nalogo dobili, naj napišemo, kako so naše babice, dedki in starši nekoč hodili v šolo, sem stopila do babice in staršev in jih povprašala, kako so preživljali šolske dni. Prisedla sem k babici. Zavzdihnila je in se nasmehnila, rekla pa je samo: »Oja, to so bili lepi časi!« Potem je začela pripovedovati. »Tjaša, ko smo mi hodili v šolo, so bile drugačne razmere. Najprej smo pisali na majhne tablice s kredo, nato pa s svinčnikom na papir. Domačih nalog nismo imeli, v šolo pa smo hodili peš.« Oči pa je dejal, da so marsikaj tudi ušpičili. Tako so na primer učiteljici matematike, ki je bolj slabo videla, v razredu navezali vrvico, da je padla, pa risalne žebličke so nastavljal na stole, pozimi pa so se posedli na torbe in se spuščali po bregu navzdol.

Tjaša Frey-Gorše

MY FIRST DAY IN SCHOOL

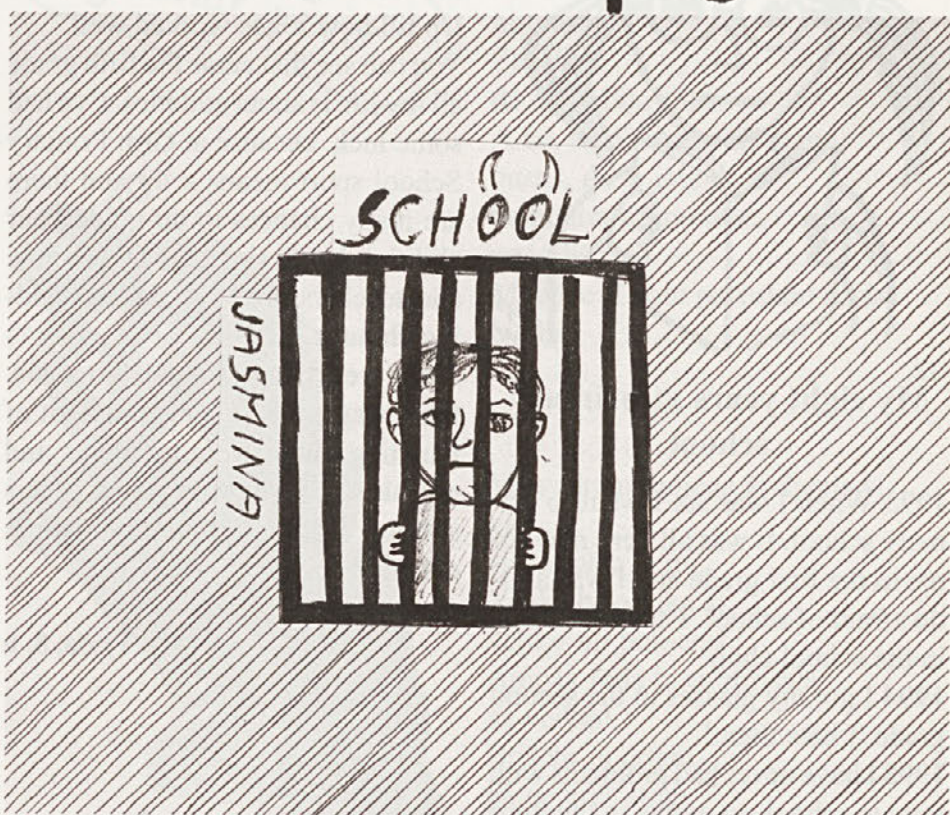
It was a very interesting and exciting day. I saw new faces. I entered the old dressing room and I saw my old friend. We hugged and I hoped to be in the same class.

Today everything has changed. My thinking, my life and most of all I got new friends and I hope we will stay together forever. They are always there when I need them. Now I am in year 8. Every day is a new challenging experience for me. I do not know what tomorrow will bring me. Life is short we must live it as full as we can. I hope that my life will be wild, exciting and stimulating.

Sonja, 8. d

English page

When we first came to school,
all the teachers tried to make it cool.
We didn't know each other that day,
so we wanted to run away.

Then we became really good friends,
we built something that never ends.

We're the eighth graders, we're so cool,
respect us, that's the only rule!

Me and my friends made a pact,
we hate school and that's a fact!

Zala, Špela, Tina, Karmen, 8. c

Oblikovala: IVA, 8. a

My eight years at primary school

1993 When I was six I went to primary school. It was all very new for me in the first grade and I was a little afraid of school. I started to sing in the school choir.

1994 I got my glasses in the second grade. I hate them!

1995 I have never had problems with tests in school, so marks in the third grade didn't scare me.

1996 I remember I had a fight with my schoolmate in the fourth grade, but unfortunately I don't remember who won but I won my first gold medal in the same year and started training athletics.

1997 In the fifth grade I was on the school athletics team. We became national champions.

1999 In the sixth grade I became the national champion. Since then I am known as an athlete but unfortunately some school friends are really trying hard to point out my mistakes. Sometimes they know more about me than I do.

2000 In the seventh grade we got two new school subjects (physics and chemistry). We took IQ tests. I won gold medal at the national championship again. I became the school athlete of the year.

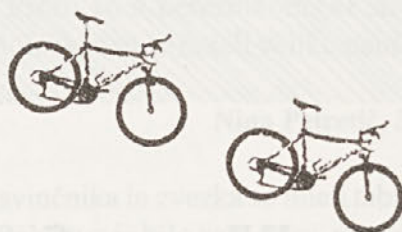
2002 I'm in the eighth grade now. All my schoolmates are in puberty and some of them have a strange way

of behaving. Mostly I learn just a day or two before tests, because during the week I just can't find the time. Up till now it has worked well.

You can see that since the fifth grade all my life is about athletics. I've had some luck, because at Grm Primary School sport means a lot and there are many chances to up-grade your abilities. I train six times a week now and teachers are very understanding about it.

There were happy and sad moments, there was some crying and a lot of laughing, there were problems and mistakes... I will soon go out of this school, but I'll remember some events forever.

Tjaša, 8. b

DID YOU KNOW:

- School journalists started their work in 1989
- President Milan Kučan visited our school and set foundation for the extension in 1997
- On Wednesday, 1st September 1971 Grm Primary School began its first year
- Our school got its name from 15th division
- We are also taking part in a project called Healthy School
- This year we celebrated 30 years of its existence
- Teachers Mrs Stanka Vukšinič and Mrs Marija Berginc have been working in the school since September 1971
- Our school is of the same age as some of our teachers

MY EIGHT YEARS AT PRIMARY SCHOOL

I started school when I was seven. I was very excited about it and I couldn't wait to see my new teacher and meet new schoolmates. But my first day at school wasn't like I expected it to be. Well, it lasted only for an hour but I didn't like it very much. When I came in the classroom everyone was already there, so I had to sit on the very last chair in the back corner, far away from all my friends.

With time it went better and we all became good friends. During the breaks we played together with our favourite toys -Barbie dolls. Those were the best times in the first grade.

Years went by, we got some new classmates and lost some old ones and we experienced a lot of good and bad times together. We changed a lot ourselves, (well, most of us), some for the better, some for the worse and I think that our teachers will remember us for a long time. I hope they haven't had too much trouble with us.

If I look back I see that it hasn't been so bad after all. I will always remember my school and my friends (especially when I go to secondary school), and all the good times we spent together.

Kristina, 8. b

Oblikovala: ALJA, 8. a

SANJE

Na nebu so zvezde,
na zemlji so ceste.
Greš po poti zvezd
ali po poti cest?

Ne, ne greš po poti zvezd
niti po poti cest,
ti greš po svoji poti,
poti sledi.

Mogoče se nekega dne srečava,
si osveživa spomine in zbeživa.
Prekrižam ti sanje,
ti pa samo zaspiš,
v upanju nanje
me zapustiš.

E. M.

NJEMU

Če bi vedel, da te imam rada,
da si zlomil eno srce,
bi takrat ukrenil kaj
ali bi ti bilo še naprej vseeno?

Moji so dnevi obarvani žalostno,
niti življenje mi nič več ne pomeni,
in ko se ti nekje zabavaš z drugo,
se meni brez tebe slabo piše ...

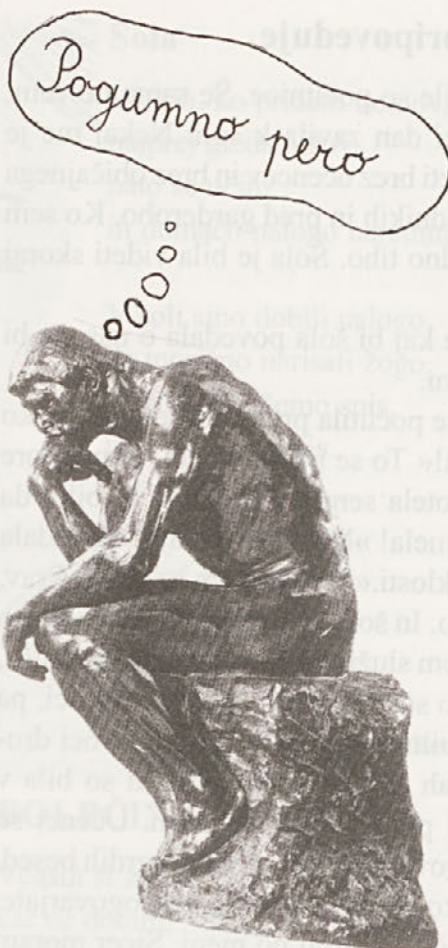
I. D.

Okno

Okno se odpira
in zapira.
Ko se odpre,
se pred vami cel
svet razprostre.
Gledamo oblake,
ki so včasih kot
kakšne spake in
dihamo svež zrak,
ki ni nikjer na
svetu enak.
Gledamo ptice lastovice,
dokler ne pade sonce za
obzorje ali v morje.
Zdaj pa ga zaprimo,
se na rimo oprimo
in zaspimo.

Maj Valerij, 6. b

Poljubim tvojo sliko,
čutim le papir.
Kakšen grob okus,
ni topline.
Želim si,
da ne bi bila slika.
A ne, ti se ne zmeniš zame,
pustiš, da te iščem,
da hodim mimo tebe,
ne vidiš me.
Mogoče ti bom pa enkrat rekla
hvala.

AF

V kvadratu mojega življenja si
ujet,
svetla pika si mi.
Velika bela pika si,
veliko mi pomeniš.
Ampak rada bi te zbrisala
za vedno!
Brišem in črtam,
pa ne greš stran.
Zakaj?

Še bolj se trudim,
zakaj obstajaš,
vprašam, ker sem
radovedna.
Prosim, pojdi stran.
Prosim, pusti me.
Hvala!

AF

Najraje bi zdrobila svoje telo v
prah,
dokler sem še tu.
Kako morem biti tako prosojna,
da vidiš skozi mene?
Zakaj me spregledaš?
Zakaj sem tako ...?
Zakaj me ti
tako vidiš?
In zakaj sploh sem?
Kaj lahko naredim,
da bom za nekoga pomembna?
Ne vem,
rada bi čim prej odrasla,
takrat bom vedela ...

AF

Oblikovala: KATJA NEGOVANOVIČ, 8. a

Grmska šola pripoveduje

Bil je lep, sončen dan. In, najlepše, bile so počitnice. Še sama ne vem, kaj mi je bilo, da sem prvi počitniški dan zavila k šoli. Nekaj me je močno vleklo k njej. Hotela sem jo videti brez učencev in brez običajnega glasnega klepetanja, ki je vladal na hodnikih in pred garderobo. Ko sem prispela, se mi je res zazdelo nenavadno tiho. Šola je bila videti skoraj utrujeno.

Malce sem sedla na zid pred šolo. Le kaj bi šola povedala o nas, če bi znala govoriti? Ta misel mi ni dala miru.

»Če mene vprašaš, sem se veliko bolje počutila pred tridesetimi leti, ko še ni bilo takih razgrajačev, kot ste vi!« To se mi samo zdi, to ne more biti res! Šole vendar ne govorijo! Hotela sem iti. Neumno je bilo, da sem sploh prišla. Pa še prisluhe sem imela! »Nikar ne odhajaj. Povedala ti bom, kar želiš izvedeti o moji preteklosti.« Usedla sem se nazaj. Prav, če imam prisluhe, a vseeno je zabavno. In šola je pripovedovala. »Ko so me zgradili, še nisem vedela, čemu bom služila. Bom le velikanska hiša, morda grad, kdo bo živel v meni? Ko so začeli prihajati prvi otroci, pa sem se zavedla. Šola bom! To mi je bilo všeč. Takrat so bili otroci drugačni. Bolj vzgojeni. Tudi po oblekah se razlikujete. Takrat so bila v modi krila in brezrokavniki. Pa tudi pouk je bil drugačen. Učenci so poslušali učitelje, med uro se niso pogovarjali. Niso govorili grdih besed, zdaj pa me mnogokrat kar zmrazi, ko poslušam, kako se pogovarjate. Brrr! Aha, in seveda me ni nihče uničeval, pisal po meni. Sicer moram reči, da se trudite, ko pospravljate okolico šole, a takrat je seveda sploh ni bilo treba. No, bil je sicer neki učenec, ki se je enkrat podpisal name, a to je že druga zgodba. Oh, ja, veliko sem prestala, zamenjali so veliko ravnateljev, velikokrat so me preuredili. Saj vidiš tisti prizidek, ne? Vi imate danes precej več možnosti za izobrazbo, kot so jo imeli nekoč, pa jih nekateri sploh nočejo izkoristiti. Tudi v šolo v naravi hodite. Uf, kako ste srečni! Se tega sploh zavedate?« Prešinilo me je, da se tega premalokrat zavedamo. Šola ima prav. Nikoli več ne bom nezadovoljna s svojim življenjem, saj imam več kot nekateri, ki o tem samo sanjajo. Pogledala sem šolo, ki je izgledala ravno tako zapuščena in utrujena kot prej. Vstala sem, da bi šla. Ne vem, če je bilo to res ali ne, saj je skregano z vso logiko. Ampak kakorkoli, odprlo mi je oči. Preden sem šla, sem se še enkrat ozrla proti šoli in zamrmrala: »Hvala.«

Petra Božič, 6. c

Amor izprožil je svoj lok,
v srcu naredilo je pok.
Prišla je ljubezen,
ponesla naju je stran,
da se bova lahko
postavila usodi v bran.

Jaz ljubim.
Ti osrečuješ.
Zato najbolje je,
da se združiva
in najin bodoči čas odsluživa.

Zato da bom ljubila,
sem si fanta izvolila.
To pa _____ si ti,
ki si tak kot polarni sij.

Mojca Gosenca, 8. b

Oblikovala: KATJA NEGOVANOVIČ, 8. a

Šola

Včasih, ko pridem domov,
najprej gledam šov,
nato se učim
in domačo nalogo naredim.

V šoli smo dobili nalogo,
da moramo narisati žogo.
Pri slovki pišemo spis,
jutri pa zemljepis.

To je zaenkrat vse,
saj več mi ne gre.
Zdaj pa adijo,
hojla, hojla drijo.

Zobotrebec

BOLEČINA

Včasih si želim,
kar ne dobim,
včasih trpim,
pa si tega ne želim.

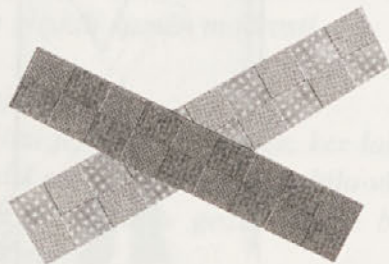
Zakaj moram trpeti,
zakaj mora tako boleti,
zakaj si tega ne rabiš želeti,
pa te vendar doleti?

Bolečina boli,
solze priklječe,
vseeno te doleti,
pa čeprav se te ne tiče.

Bolečina je prepir,
laž ali resnica,
kaj moreš,
to človeško je.

Kakorkoli obrneš,
ni možnosti,
da jo vrneš,
saj je tvoja BOLEČINA.

Zobotrebec

Nekoč ljubila sem,
v ljubezni živela
in v upanju trpela.
Sanje sem opustila,
ko sem ga izgubila,
od sonca stran se obrnila,
da bi ga pozabila.
Pričakovala sem več,
kot sem lahko storila,
srce sem preobremenila,
da vedno raje sem ga imela
in naprej v upanju trpela.
Okno sem zastrla
in vase se zaprla.
Hotela sem vse,
da pozabim ga le.
A sonce najde pot,
da te razsvetli,
skozi majhno špranjo
žarke pošlje ti.
Zdaj sonce sije mi spet,
odkar vstopil v moj si svet.
V sanje spet sem se spustila,
da ljubim, spet sem začutila.
A vse le ni tako lepo,
v upanju spet trpim,
saj jaz ljubim te,
ti pa me še opaziš ne.
Kaj naj storim,
da moj boš kdaj,
da sanje bodo raj,
da ljubil me boš ti,
kot jaz bom tebe vekomaj?

Mojca Gosenca, 8. b

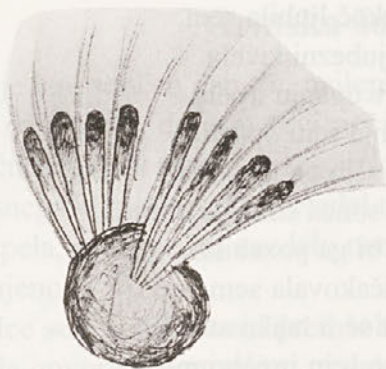
JAZ

Mrak.
Svetloba.
Želim, da gori večno. Za mene.
Vedno je tu.
Končno sem uvidela,
kaj hočem od sebe.
Zdaj vem,
kako bom prišla do cilja.
Dokler je ta svetloba, bom tudi jaz.
Jaz bom svetloba,
jaz bom zvezda.

E. M.

I. D.

Oblikovala: KATJA NEGOVANOVIČ, 8. a

HARRY POTTER PRI NAS

Knjiga KAMEN MODROSTI o Harryju Potterju je izšla že pred kakšnim letom. Nato so ji sledile še tri, ki so med bralci dosegle velik uspeh. Letos pa se je knjigam pridružil še film, posnet po prvi knjigi.

Film je na začetku kar nekoliko dolgočasen, saj je Harry še čisto navaden človek. Ko pa v njegovo življenje vstopi čarovnija, se vse to spremeni. Njegovo življenje postane bolj pestro, zapleteno, film pa od tu naprej veliko bolj zabaven. Ampak Harry ni čisto navaden čarovnik, saj premaga enega največjih čarovnikov, pa tudi njegova starša sta izjemna čarovnika. Zato ni nič čudno, da se Harry zaplete v mnoge pustolovščine, ki pa vam jih ne bom izdala ...

Menim, da pisateljica dobro pozna svet najstnikov in da je v knjigi tudi veliko humorja, tako da se lahko ob branju od srca nasmejimo. Potemtakem niti ni čudno, da je pisateljica s prodajo knjig o Harryju postala druga najbogatejša Angležinja. Pisateljica je medijem tudi obljubila, da bo kmalu izšla peta knjiga (v Angliji junija 2002, pri nas pa kako leto kasneje). Pridno pa že snemajo tudi naslednji film, ki naj bi prišel v kinodvorane približno čez leto dni.

OCENA FILMA HARRY POTTER IN KAMEN MODROSTI

Ogled filma Harry Potter je bil zelo zanimiv. Ker sem prebrala že vse štiri knjige, sem lahko zgodbi lažje sledila. Menim, da je J. K. Rowling izjemna pisateljica, saj ji je uspelo obdržati popularnost svojih knjig.

Večina pisateljev namreč zaslovi le z eno knjigo, medtem ko nas je Rowlingova pritegnila kar s štirimi. Film prikazuje neločljive prijatelje. Harry, junak te zgodbe, in njegova prijatelja Ron in Hermiona so radovedna družina. Spoznajo se na Bradavičarki (ime čarovniške šole), in ko nehote izvejo za kamen modrosti, v katerem se nahaja urok nesmrtnosti, se podajo dogodivščinam naproti. Osovraženega profesorja Rawsa osumijo, naj bi prav on želel ukrasti kamen modrosti, in mu to poskušajo preprečiti. Toda kamen straži triglavi pes in številni uroki.

Film je bil zabaven in zanimiv, predvsem veličastna Bradavičarka. Res je, da sem si po prebrani knjigi malo drugače zamislila osebe in okolje, toda nisem veliko zgrešila, saj je v knjigi vse zelo podrobno opisano. Sicer pa – kdo pravi, da bi se morali zgledovati po filmu? Menim, da bi bilo bolje najprej prebrati knjigo, nato šele si ogledati film. Čeprav je v filmu veliko izpuščenega, je bil prikazan na prijeten način. Prav nestrpno že čakam na 2. del filma z naslovom Dvorana skrivnosti, pa tudi na ostala filmska nadaljevanja.

Nastja Frey - Gorše, 6. d

Doslej so izšle naslednje knjige o Harryju Potterju:

1. KAMEN MODROSTI
2. DVORANA SKRIVNOSTI
3. JETNIK IZ AZKABANA
4. OGNJENI KELIH

Tjaša Cesar, 6. a

Oblikovala: DORIAN IN MAKSIM

Aktualno: Harry Potter

Dolgo smo pričakovali, da je v naše kinodvorane prišel film *Harry Potter*, ki je nastal po prvi knjigi pisateljice J. K. Rowling. Tako kot knjiga je tudi film postal velika uspešnica po vsem svetu. Ogledali so si ga naši peti in šesti razredi. In kakšno je njihovo mnenje?

Špela Smole, 6. b:

Všeč mi je bila knjiga, pri filmu pa predvsem vsebina.

Marko Drobinin:

Film je dolg in zanimiv zato, ker je znal čarati in ker je delal nenormalne stvari. Film je krajši in ni vse natančno prikazano, zato mi je knjiga bolj všeč.

Anja Zore:

Film je zabaven, ampak mi je knjiga bolj všeč, ker si lahko sam predstavljaš stvari.

Kaja, 5. a:

Knjiga je dobra, ampak je film boljši. Najbolj mi je bilo všeč na koncu, ko so gledali kamen modrosti.

Teja, 5. b:

Filmi je boljši od knjige, ker lahko vidiš osebe. Najbolj mi je bilo všeč, ko sta odšla v gozd, ker je bilo napeto.

Katja, 6. c:

Prebrala sem knjigo, film pa mi je bil bolj všeč, ker je bilo prikazanega več življenja pri Duirsleyevih. Najbolj sta mi bila všeč scena in zvok.

Tjaša, 6. a:

V filmu mi je bilo vse všeč. Knjiga je daljša in v njej je več zanimivih dogodkov.

Ana Strasner, 6. c:

Film mi ni bil preveč všeč. Knjiga je boljša, zanimivejša, ker si lahko sam predstavljaš stvari, kakor hočeš.

Manca Levstik, 6. c:

Film mi ni bil všeč, ker je bil preveč čuden.

Jasmina & Alja, 8. a

Ameriška pita 2

Ameriška pita 2 je nadaljevanje priljubljenega filma *Ameriška pita*. Tudi tokrat v filmu nastopajo že znani igralci, le da niso več srednješolci, ampak študentje.

Med letnimi počitnicami se par fantov odpravi na zaslužene počitnice – daleč stran od staršev. Spremljajo jih dekleta, ki si jih zelo želijo ... Problem se pojavi, ko se fantu z rjavimi lasmi zgodi nesreča, ker ni poučen o spolnem življenju.

Ker so pač le običajni fantje, priredijo zabavo, kamor so povabljeni predvsem dekleta, ki si želijo zabave z njimi. Ob koncu počitnic pa vsi spoznajo, da je prijateljstvo edina stvar, ki ostane večna. Bolj kot zabava sama pa so zanimive priprave na njo ...

Film je privabil v kino veliko ljubiteljev komedij. Če bi se tudi vi radi dodobra nasmejali, si oglejte *Ameriško pito 2*!

Barbara & Ines, 7. a

FILMI, POPULARNI PRED TRIDESETIMI LETI

Učiteljke sem povprašala, kakšne oz. katere filme so gledali pred približno tridesetimi leti – takrat, ko se je "rodila" naša šola. Ob pripovedovanju so se spomnili svoje mladosti in tistih lepih, zlatih časov, kot jim sami pravijo. Ugotovila sem, da imajo glede filmov in igralcev zelo podoben okus ... Vsi so namreč omenjali nepozabne igralce, kot so Elizabeth Taylor, Dean Martin, Doris Day, še posebej pa jim je v spominu ostal film *Mačka na vroči pločevinasti strehi*.

Kaj mislite, katerih filmov in igralcev se bomo spominjali mi čez 10, 20, morda 30 let?

Andrea Šetina, 6. b

Oblikovala: KATJA NEGOVANOVIČ, 8. a

BRALNE SKRIVNOSTI DELAVCEV NAŠE ŠOLE

Ljudje so različni – eni berejo radi, drugi malo manj radi. Ko sva se z delavci naše šole pogovarjali o tem, kaj in kako so brali, ko so bili v naših letih, se je izkazalo, da vsi sodijo med tiste ljudi, ki so in še vedno radi berejo.

Vanja Mokotar:

»V vaših letih sem veliko brala. Najraje sem imela knjige Karla Maya, morale pa so biti pustolovske. Poleg pustolovskih sem rada brala tudi ljubezenske knjige ter komedije. Obiskovala sem knjižnico na OŠ Grm, kjer je bila knjižničarka gospa Marjanca. Ker pa je bilo v šolski knjižnici bolj malo knjig, sem hodila tudi v Pionirsko knjižnico. Knjige rada berem še zmeraj, predvsem mladinske ter psihološke. Rada pa imam tudi knjige iz Pegleznja.«

Stanka Šonc:

»Ko sem bila v vaših letih, sem veliko brala, predvsem knjige, ki so bile za domače branje in bralno značko. Najbolj se spomnim knjige Čudovite dogodivščine vajenca Hlapiča, ker je hodil po svetu in opravljal dobra dela. Zelo rada sem prebirala tudi knjige iz resničnega življenja, kot so Lesi, Koča strica Toma, Solzice ... V šoli smo imeli veliko knjižnico. Zelo rada sem jo imela – predvsem zaradi knjižničarke gospe Silve Kirn. Stalna gostja v knjižnici sem bila tudi zato, ker doma nisem imela na razpolago veliko knjig.«

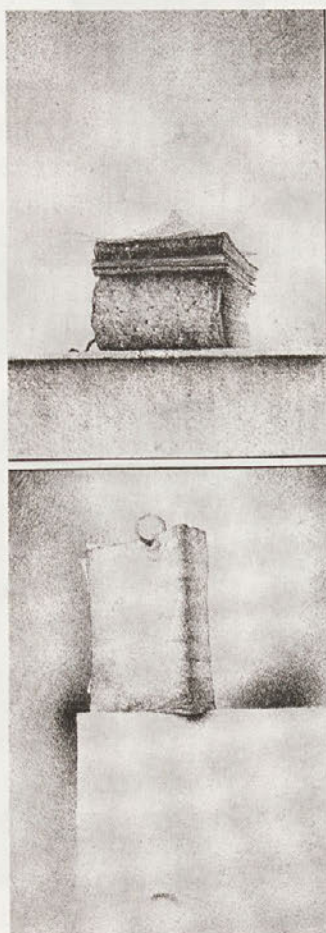
Marija Berginc:

»Moja prva knjiga je bila Jure in njegova ušesa. Brala sem vse knjige, razen tistih, ki so bile za čtivo. Zelo rada sem brala življenjepise pisateljev, pesnikov, slikarjev ... Na učiteljski je bila knjižničarka, ki je brala tudi zbirko Angelika. To je bila ljubezenska zgodba, ki je bila prepovedana za branje.«

Jelka Simič:

»Zelo rada sem brala knjige, ni pa pravljice na svetu, ki je ne bi prebrala. Spomnim se, da mi je bila najbolj všeč Pestrna. V knjižnici je nisem dobila, zato sem prosila mamo, da mi jo kupi, ker sem vedno razmišljala o njej. Bila sem velika ljubiteljica knjig, najraje pa sem prebirala knjige: Skriti dnevnik, Lepi janičar, Tajno društvo PGC. Še dandanes jih ob večerih prebiram. Knjiga pa je morala biti zanimiva: npr. Vojna in mir je bila taka. Sedaj pa berem knjige za dušo – ljubezenske. V šoli smo imeli zelo lepo knjižnico, ki je bila tudi zelo bogata s knjigami. Knjižničarka je bila gospa Lizika Vardian.«

JAZ PA BEREM
SAMO FILMSKE
PODNPISSE !

Tjaša & Tadeja, 5. a

Oblikovala: EVA MALALAN, 7. b

ANEKDOTE IZ ŠOLSKIH DNI IN KLOPI

Na šolskem igrišču smo imeli uro športne vzgoje. Po stezi za tek je tekel star moški, nepočesan in čudno oblečen za tek. S prijateljicami smo se na ves glas pričele smejati, on pa se je obrnil in mi pomahal. Šele takrat sem spoznala, da je to moj dedek.

Pri likovnem krožku smo izbirali najboljše risbe za izložbo. Učitelju sem pokazala eno, ki se mi je zdela najbolj primerna, on pa je pokazal na tisto poleg nje z listom marihuane, in rekel: »Poglej, ta je lepša, ker ima cvetke!«

V petek sem bila zelo dobre volje. Videla sem fanta, ki mi je zelo všeč. Stal je na stopnicah, jaz pa sem ga hotela prva pozdraviti in sem stekla do njega. Spotaknila sem se in padla pred njim na kolena. Bog ve, kaj si je mislil?!

Iva Džudovič, 8. a

Ko smo septembra prišli v šolo, smo se začeli dogovarjati za kosanjev piknik. Imeli naj bi ga 3. oktobra, a takrat še ni bilo kosanja. Piknik smo zato prestavili, pa je ravno takrat prvič letos zapadel sneg. Z učiteljico in starši smo se končno dogovorili, da bo piknik spomladi. Tedaj pa je Sašo vprašal: »Pa bo takrat kosanj?«

Tjaša, 6. a

Pri glasbeni vzgoji je učiteljica vprašala učenca: »Kaj pomeni imeti posluh?« On ji je odgovoril: »To pomeni, da nekoga poslušam.«

Pri zgodovini pa je učiteljica vprašala: »No, povej, kaj vse so še poznali v Mezopotamiji?« Učenec je odgovoril: »Ammm, greznico?« Malce kasneje pa je na vprašanje, kaj je sarkofag, dobila naslednji odgovor: »To je kamnita kišta za crkvino.«

Rada, 6. b

MOJ MOŽ JE COPATA

MODA OSEMDESETIH

Da ne bomo pisali le o današnji modi, se še malo vrnimo k modnim muham 80-ih, torej v čas začetkov naše šole.

Moda 80-ih je nastala s kopiranjem stila 60-ih in 70-ih. To obdobje je v modnem svetu na žalost veljalo za najbolj neposrečeno. Plastične zapestnice, naborki na ramenih in špičasti gležnarji so zopet dobili svoj čar, pa čeprav le kot dodatek k modernim in preprostim krojem oblačil. Kdo ve – mogoče pa bomo kmalu spet nosili podaljške na ramenih in hlače na korenček ...

Od 60-ih pa do 80-ih se je moda zelo hitro spreminjala. Nekateri so oboževali hipijevski stil, drugi so nosili mini krila ter hlačke iz papirja, izumili pa so celo plastiko na čevljih. Dandanes bi se vsi smejali, če bi kdo prišel oblečen v papirnate hlačke, a ni rečeno, da najstniška moda ne bo nikoli več taka.

Vas zanima, kako so se v 80-ih oblačili učitelji in delavci naše šole?

»Nosil sem hlače na trapez, obute pa sem imel čevlje z debelimi podplati,« nama je zaupal g. Anton Bučar.

»Jaz sem nosila kratke in ozke majčke, dolge plašče, pod katerimi sem imela mini krila, ki so zdaj že popolnoma out, včasih pa tudi hlače na trapez,« je veselo pripovedovala ga. Vera Kukovič.

Tudi ga. Jelka Simič se je oblačila podobno. Njen takratni "recept" za očarljiv videz je bil tak: mini krilo, kratke majice z gumbi, zelene ali oranžne mrežaste najlonke, lakasti

čevlji z visokimi petami ter "natopirana" frizura. »Mami mi je šivala dolga krila, saj z očetom nista hotela, da bi nosila minice. Jaz pa, najstnica kot najstnica, vzamem škarje ... in z nekaj rezi dobim mini krilce!«

Na mini krila je prisegala tudi **ga. Jožica Plantan.**

G. Branko Šuster pa se je z oblačili manj obremenjeval, saj je – hočeš nočeš – v tistih letih moral nositi vojaško uniformo. »Bil sem v vojski, tam pa se moda vsako leto ponavlja,« je bil duhovit kot vedno.

Hlače na trapez in dolgi zimski plašči še niso popolnoma pozabljeni, medtem ko smo mini krila že skoraj pozabili. Ni pa rečeno, da minice čez nekaj let ne bodo spet postale najbolj aktualen kos oblačil ...

Ines Pavlin in
Tilen Hrovatič, 7. a

Kaja Snec, 7. b

Zima 2001/2002 in moda

Letošnjo zimo so najbolj modna udobna oblačila. S tem mislim na oblačila, v katerih se dobro počutimo.

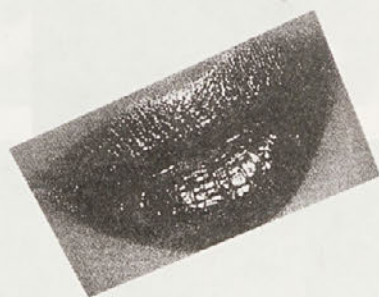
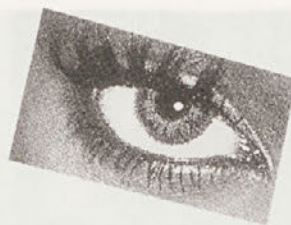
Večina deklet se udobno počuti v oprijetih in spodaj nekoliko širših jeans hlačah. Jeans je material, ki je v zadnjih dveh letih dosegel modni vrh. Sedaj se nosi le še spran, oguljen ali poslikan jeans. Iz premajhnih jeans hlač pa lahko tudi same izdelate modno torbico, kratke hlače ali kak drug modni dodatek. Podoben vrhunec kot jeans je doživel tudi žamet. Čedalje več deklet se odloča za oprijete, spodaj pa malo širše "žametke" (črne, bež, rdeče). Zgoraj pa oblecite krajše pulije, daljše jopice ali poslikane majice.

Če si fant in ne veš, kaj obleči, preprosto poskusi z letošnjo modo, ki narekuje udobna oblačila. Mogoče so to "prevelike" in preširoke hlače (žametne ali kavbojke) ter prav takšni puloverji s kapucami (stil skejterjev in reperjev). Morda pa so ti bolj všeč oprijete hlače in majice z raznimi napisi ter nakit z bodicami (stil punkerjev)? Si želiš le preproste, ravne in spodaj zavahane hlače ter volnen puli (stil šminkerjev)? Če z ničimer nisi zadovoljen, uporabi svojo domišljijo in si izmisli kaj novega. Nove ideje so namreč v modnem svetu še kako dobrodošle!

Ines Pavlin, 7. a

INES Š., 7. b

VROČE IN MRZLO V LETOŠNJI MODI

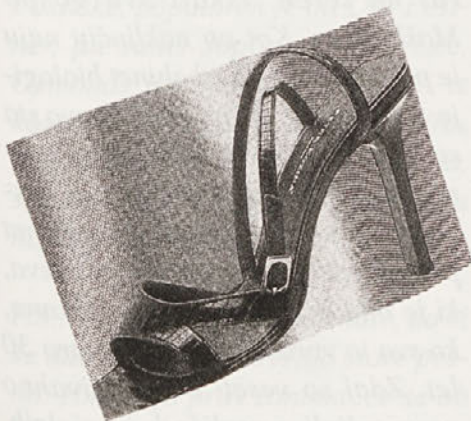
Sonce vsako sezono prinese v modo nekaj novega. Lanske obsedenosti so postale mrzle, letošnje sveže ideje in novosti pa vroče.

VROČE | MRZLO

pilotska očala
spran in oguljen jeans
enobarvne, enostavne torbice
očiten make up (zlat, črn)
konkretne, žive barve (pink)
bleščice po vsem telesu, na koži ob nohtu
zapestje z močnimi plastičnimi dodatki
prozorno perilo
sandali s polno peto
roza šminka
preprosta pričeska
široki, vidni pasovi

stil Jackie Onassis
razne mutacije, narejene iz jeansa
perje, bleščice
cele telo, posuto z zlato barvo
kačji vzorci
poslikani nohti z bleščicami
tanke kovinske zapestnice
kičasto otroško perilo
špičasti sandali
bordo in rjava
osušeni in izumetničeni lasje
tanke verižice okoli pasu

Ines Pavlin, 7. a

Britney Spears

Čudež je tudi to, da so 2. decembra vsi vedeli, da ima *Britney Spears* rojstni dan, 3. decembra pa skoraj nihče ni vedel, da je takrat Prešernov rojstni dan. Izgleda, da nam "zafnana pevkica" pomeni več kot največji slovenski pesnik.

J. Lopez je napisala novo ljubezensko pesem. Kaj posebnega? Napisana naj bi bila za *P. Diddyja*, ki je tudi producent pesmi. Morda bo Jenny kmalu produciral še kaj drugega ... Drugače pa gre *P. Diddyju* prav lepo. Z *Bad boy family* je posnel ploščo, ki se prodaja za med.

GLASBENE NOVIČKE

Čeprav je *Afroman* čisto povprečen – nič kaj lep in z nič posebnim glasom – se njegov hit *Because I get high* zelo dobro prodaja. Še se dogajajo čudeži na tem svetu ...

Za *Lil Bow wowa* so v spotu *Puppy love* izbrali preveč staro punco, ki je povrhu vsega še za glavo večja od njega. Revež!

Juhu, tukaj sem! Genie in a bottle, What a girl wants - Christina Aguilera! Bi me lahko že kdo slikal, prosim?

Cristina Aguilera naj bi po mnenju znanih Američanov v svojih spotih s penami in laki povečevala ozonsko luknjo. Primer je recimo *Lady marmelade*. Raje bi uporabila elektriko in vodo!

Slim Shady show vedno bolj osvaja svet. Nekaterim Slovincem naj bi *Eminemova* DVD serija, ki naj bi bila zelo zelo kruta, že krasila police. V njej se Marshal norčuje iz vsega mogočega. Nakup vam priporočava le, če imate res zelo močan želodec.

Rafaela in Rada, 6. b

KAJ SO NEKOČ POSLUŠALI NAŠI UČITELJI

Z Rado sva odšli "raziskovat", kaj se je poslušalo pred tridesetimi leti. Zavili sva v kabinet biologije, kjer so bili trije učitelji: gospa Draganova, gospa Koprivnikova ter gospod Turk. Učiteljica Koprivnikova nama je odgovorila, da je rada poslušala Miša Kovača, ki ji je še danes všeč, poslušala pa je tudi Bele Vrane in Fosile (Novi Fosili so namreč nastali šele kasneje). Učiteljica Draganova je dodala, da so poslušali tudi Toma Jonesa, Marjano Deržaj, Mlade leve ... Učitelj Turk pa je omenil še Beatlese, Roling Stonse in Majdo Sepe.

Ampak ker sva želeli še več odgovorov, je šla najina "odprava" še enkrat na teren. Iskali sva gospo Moškonovo. Kot po naključju naju je pot spet zanesla v kabinet biologije. Pogovoru z gospo Moškonovo sta se zopet priključili tudi vedno nasmejani gospa Koprivnikova in gospa Draganova. Za njimi je v kabinet pridrobencljala gospa Stegnarjeva, ki je bila očitno več kot polaskana, ko sva jo vprašali, ali je že stara 30 let. Zdaj so veseli obrazi živahno razpravljali o različnih izvajalcih. Začuda pa gospa Čibejeva, ki bi navkljub svoji mladosti o glasbi Oblikovale: URŠKA, NEŽA, TANJA, 5. c

GLASBENA LESTVICA

Pred vami je nova grmska glasbena lestvica. Na prvem mestu je težko pričakovani hit Linkin parka, presenetljivo pa je Kylie Minouge premagal Alien ant farm.

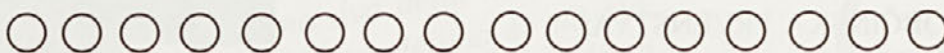
1. Linkin park – In the end (*Linkin park vlada!!!*) – 52 glasov
2. Afroman – Because I got high (*kam vas pripeljejo mamila ...*) – 40 glasov
3. Alien ant farm – Smooth criminal (*pouk o krajah*) – 24 glasov
4. Kylie Minouge – Can't get you out of my head (*kupi si aspirin*) – 23 glasov
5. Zablujena generacija – Superboy (*ja, baje*) – 21 glasov
6. Jennifer Lopez in Ja Rule – I'm real (*šele zdaj je to "pogrunjala"*) – 20 glasov
7. Britney Spears – I'm a slave 4 U (*ok, pa bodi*) – 18 glasov
8. Nuša Derenda – Ne, ni res (*ja, pa je, šele osma si*) – 13 glasov
9. Klemen Klemen – V letu 1600 (*Klemen Klemen je izumil time machine*) – 12 glasov
10. Društvo mrtvih pesnikov – Ti si vse (*hvala, hvala*) – 11 glasov
11. Atomic Kitten – Whole again (*prej pa je razpadala ...*) – 10 glasov
12. Limp bizkit – My generation (... rules) – 8 glasov
13. Siddharta – Samo edini (nisi edini, še 6 milijonov nas je) – 7 glasov

Rada in Rafaela, 6. b

morala vedeti res veliko, ni pri pogovoru niti čivknila. Vseeno se je nabralo veliikoo podatkov. Hm, le kaj so nama učiteljice še povedale? Seveda so med prvimi omenile "kralja" Elvisa Presleya. Sledili so Pink Floyd, Bob Dylan in Joe Cocker. Med izbranci se je znašel še danes znani Carlos Santana (album Supernatural), ki je nedavno prejel več nagrad. Zopet so omenile Fosilčke, popularen je bil Oto Pestner, pa Janis Joplin, Brenda Lee, Osmonds Brothers ... Skratka – iz kabineta biologije sva odšli s širokim nasmehom na ustih ... Seveda, saj sva "nabrali" dovolj gradiva za najin prispevek.

P.S.: Vse učiteljice so priznale, da si še dandanes kdaj zavrtijo stare pesmi. Hm, naju prav zanima, če se ob njih tudi zavrtijo?

Rada in Rafaela, 6. b

Oblikovale: URŠKA, NEŽA, TANJA, 5. c

Športne novičke

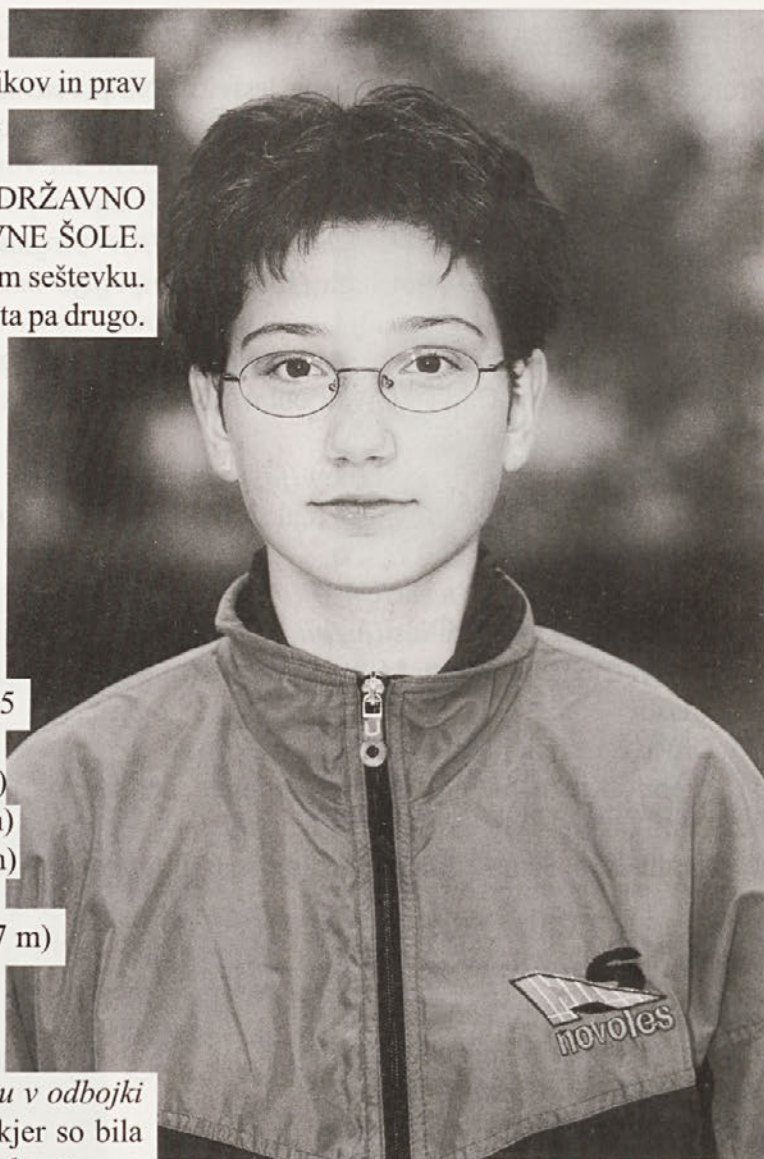
Na naši šoli imamo mnogo dobrih športnic in športnikov in prav je, da najboljše pohvalimo tudi v šolskem časopisu.

Pa začnimo z atletiko. 11. oktobra 2001 je potekalo DRŽAVNO EKIPNO PRVENSTVO V ATLETIKI ZA OSNOVNE ŠOLE.

Tako fantje kot dekleta so osvojili 2. mesto v skupnem seštevku. Fantje so v štafeti (4x100 m) osvojili 10. mesto, dekleta pa drugo.

Poglejmo še nekaj rezultatov posameznikov:

- Maruša Šega (tek na 60 m) – 7. mesto
- Andrej Ferlež (tek na 300 m) – 1. mesto
- Matej Ban (tek na 1000 m) – 9. mesto
- Juš Šenica (tek na 1000 m) – 10. mesto
- Mersiha Kazič (tek na 1000 m) – 7. mesto
- Nejc Kastelic (skok v višino) – 7. mesto (1,55 m)
- Saša Mikec (skok v višino) – 3. mesto (1,45 m)
- Vesna Horvat (skok v višino) – 4. mesto (1,40 m)
- Jernej Luzar (skok v daljino) – 1. mesto (5,39 m) 5
- Bojan Fink (skok v daljino) – 7. mesto (5,06 m)
- Maja Zrimšek (skok v daljino) – 5. mesto (4,47 m)
- Manca Zaletel (skok v daljino) – 7. mesto (4,42 m)
- Matej Klenovšek (met žogice) – 4. mesto (69,25 m)
- Nina Valentič (met žogice) – 6. mesto (44,01 m)
- Gašper Stegnar (suvanje krogle) – 3. mesto (11,47 m)
- Jure Žulič (suvanje krogle) – 7. mesto (10,28 m)

OBČINSKA PRVENSTVA:

Naša dekleta so se pomerila na občinskem prvenstvu v odbojki na pesku, kjer so zasedla 4. mesto, in v rokometu, kjer so bila prva. Naši rokometaši so osvojili 2. mesto, košarkarji pa v polfinalu občinskega prvenstva 1. mesto.

Jani Jeriček, 8. b

TINA MOŽE, 7.B

Pred pekarno stojijo ljudje v vrsti in čakajo, da se pekarna odpre. Nekateri si želijo svež kruh, drugi pa ostale dobrote. Kar naenkrat pa se začne mimo vseh prerivati nek Peter. Vsi ga odrivajo in mu pravijo, da mora počakati in iti na konec vrste tako kot vsi drugi. Peter pa kar rine naprej. Še zadnjič ga opozorijo. Nato pa Peter zakriči: »Že prav, že prav! Samo da veste: tudi jutri ne bom odprl pekarnel!«

Tinka je zelo pametno dekle, vendar pa nima pojma o domačih nalogah. In kako veš, da ima Tinka narejeno domačo nalogo prav? Ker je uporabila rešitve.

Iva, 8. a

Učiteljica vpraša Miho: »Naš-
tej tri živali, ki živijo v Afriki.«
»En lev in dva krokodila,«
odgovori Miha.

Katera je najpogostejša beseda, ki jo izrečejo učenci, ko so vprašani?
»Ne vem,« se oglasi Miha.
»Pravilno.«

Učitelj za matematiko vpraša Miho: »Najprej razdelimo meso na dva dela, nato pa ta dva dela razdelimo še na sto delov. Kaj dobimo?« »Mleto meso.«

Učitelj prikoraka v razred in na tabli zagleda svojo karikaturu. Izbuljene oči, malo las, v neskončno iztegnjena brada. Učitelj se razjezi in zakriči: »Le kdo je naredil to grozovitost!?« Učenci nekaj časa molčijo, nato pa se oglasi Buček: »Ne vemo, ampak predvidevamo, da njegovi starši.«

Eva Mehak, 8. a

TEST

Učenec in pol?

1. Aleluja! Konec pouka! Prideš domov in ...

- nemudoma začneš delati domačo nalogo.
- se celo popolne pogovarjaš s "frendi" o dogodkih v šoli.
- malo še gledaš televizijo in šele potem, ko se spočiješ, narediš nalogo.

2. Jutri spet sprašuje zgodovino. Morebiti boš prav ti tarča. Kaj storiš?

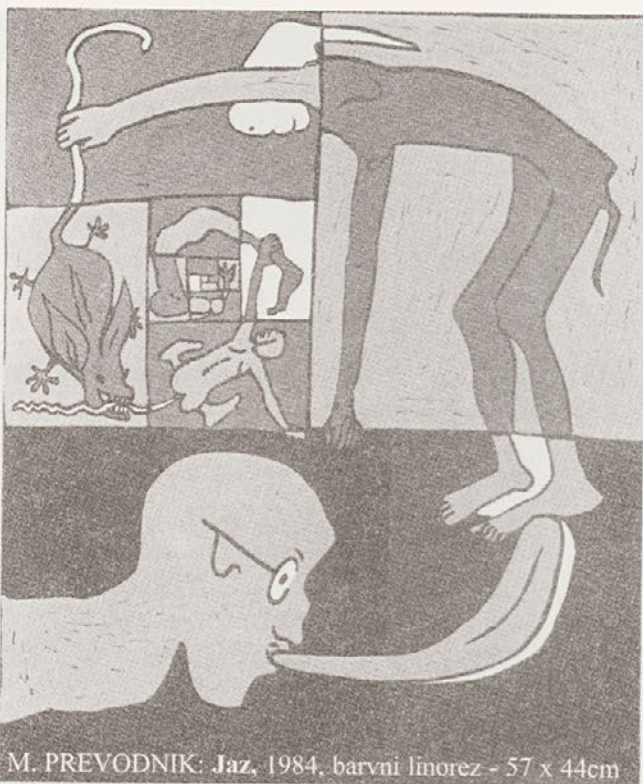
- Zabarikadiraš se v sobo in cel dan preživiš ob knjigah.
- Učiš se normalno. Ta predmet samo malo bolj vzameš pod drobnogled.
- Saj se boš že nekako izgovoril/-a.

3. Ste malo pred pomembno kontrolko iz matematike. Nekateri se tresejo, nekateri panično listajo po zvezkih, ti pa ...

- razmišljaš, ali bi napisal/-a na klop Nina + Žiga ali Žiga + Nina.
- ne razmišljaš preveč o testu, ker boš potem še bolj živčen/-a. Dovolj si se namreč učil/-a doma.
- »Ne znam dovolj, ne znam dovolj!« si ponavljaš in še enkrat vse prebereš.

4. Divja rojstnodnevna zabava. Ura je že skoraj osem zvečer, ti pa se moraš učiti za kontrolno. Sošolce to očitno ne skrbi preveč, kaj pa tebe?

- Kmalu odideš z zabave, kajti zaradi črvičenja v želodcu se ne moreš sprostiti.
- »Bo že kako! Saj smo še v šoli vadili!« Ostaneš do 23. 00.
- »Kako sem mogel/-a pozabiti!« Greš domov in se učiš pozno v noč.

M. PREVODNIK: Jaz, 1984, barvni linorez - 57 x 44cm

5. Med kontrolko ... Kako ti gre?

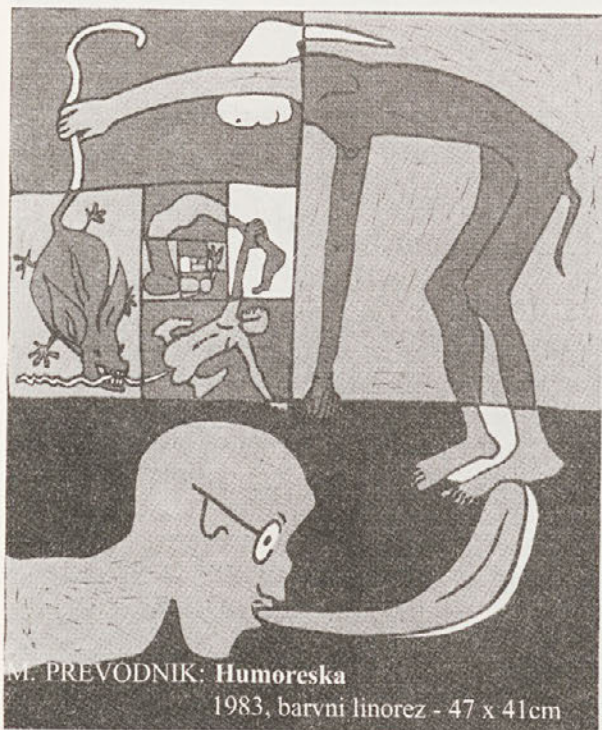
- Prepričan/-a si vase: »Znam in dobil/-a bom dobro oceno!«
- »Oh, ne! Nič več ne znam! Cel dan sem se učil/-a, pa mi ravno zdaj vse uide iz glave!«
- »Le zakaj nisem vzela tistih plonkcev!« Moliš, da bo vsaj pozitivno ...

6. V šoli se trudiš za ...

- Če bo na koncu 3, boš dober/-a.
- Zadovoljen/-a si le s 5.
- 5 ali 4. Če je slabše, se ne živciraš preveč, oceno pa vseeno enkrat popraviš.

7. Med odmori največ časa preživiš ...

- malce v razredu, da se pripraviš, potem pa se sprehajaš po šoli.
- na hodniku, ker je tam najbolj zanimivo, medtem pa ti sošolka dela nalogo.
- Ponavadi v knjižnici ali v razredu, kjer ostalim delaš nalogo.

M. PREVODNIK: Humoreska
1983, barvni linorez - 47 x 41cm

TOČKE

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
a)	0	0	4	2	2	4	2
b)	4	2	2	4	0	0	0
c)	2	4	0	0	4	2	4

REZULTATI

Rada Molek, 6. b

Mogoče bi se kdaj moral/-a čisto malo bolj posvetiti šoli in malce manj zabavi. Pomisliti moraš na svojo prihodnost.

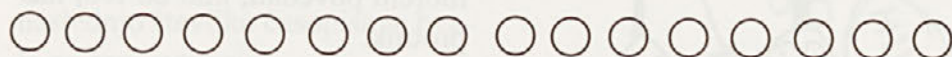
17 - 24 TOČK

Ostali bi se morali zgledovati po tebi.
Bravo! Dobil/-a si priznanje za učenca oz. učenko in pol. Še naprej tako!

9 - 16 TOČK

Šola ni vse! Vem, da bi rad/-a prišel/-a na dobro šolo, ampak to ne pomeni, da moraš živeti le za šolo. Zabavaj se, a ne preveč.

0 - 8 TOČK

»Milhec, kaj je to materni jezik?«
je vprašala učiteljica.
»Materni jezik je jezik, ki vedno
utiša mene in očeta!«

»Moja sestra je dobila norice,« je v
šoli povedala Mateja.
»Potem pa pojdi takoj domov in se
ne vračaj, dokler ne bo ozdravela.
To bolezen lahko preneseš na
ostale sošolce!« je bila jezna
učiteljica.
Mateja veselo odide domov,
Barbara pa reče učiteljici:
»Mateja vam je pozabila povedati,
da njena sestra živi z očetom v
Nemčiji.«

BARRY FLANAGAN: ZAJEC

HOROSKOP

V tem šolskem letu je nebo nenavadno jasno, zato je bilo pisanje vaše prihodnosti peresno lahko. Zdaj vaša prihodnost ni več neznanka, ki jo matematiki ne-trudno iščejo in računajo z enačbami in s tem mučijo tudi nas učence. Prihodnost vam napovedujem z zapletenimi enačbami nočnega neba ...

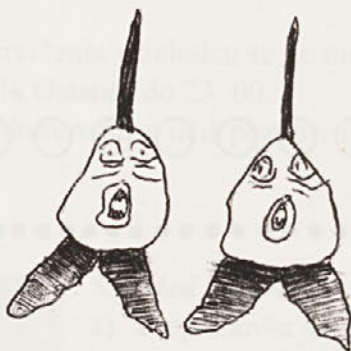
Ker pa je ta številka Najče posvečena zavidljivi obletnici naše šole, sem za šolo sestavila prav poseben horoskop. Osnovna šola Grm je šola, katere prihodnost ni vprašljiva!

HOROSKOP ŠOLE

ŠOLA je rojena v znamenju DEVICE.

Trideset let je res zavidljiva starost in za svoja leta se kar dobro držiš. K zdravju so zelo pripomogli lepotni popravki, ki bodo v učencih vzbudili pravo navdušenje in notranje želje po pisanju avtogramov na šolsko lastnino. Toda ne skrbi. Vodstvo šole se zaveda nevarnosti ponavljanja stare umetnosti, zato bo uvedlo stroge ukrepe. Ker učenci svojih ljubezenskih tegob ne bodo mogli znašati nad šolsko opremo, bodo po šoli začeli krožiti papirčki s sumljivo ljubezensko vsebino. Za šolskimi zidovi so se že začele prepletati mreže ljubezni, ki mešajo glave predvsem učenkam, fantje pa težave na ljubezenskem področju vztrajno in uspešno prikrivajo.

Počutje na šoli bo presenetljivo dobro, le nekaterim učiteljem se bodo zaradi nezbranosti učencev pri pouku pojavljali glavoboli.

Finančno stanje je nekoliko slabše. "Denarne injekcije" vidim šele daleč v prihodnosti, žal pa zaradi zamegljenosti kaj več še ne morem povedati.

NAJČIN HOROSKOP

Oven

Dogajanje v prihodnosti bodo znamenovali/-e predvsem tvoji/-e oboževalci/-ke. Na vsakem koraku boš deležen/-a pogledov. Da boš izbral/-a in ujel/-a pravi pogled, boš moral/-a kar dobro razpeti mreže. Še posebej dober ulov te čaka med kozorogi.

Bik

Nekoliko boš moral/-a ukrotiti svoj divji značaj, drugače te čakajo ostre srečanja. Moja čarobna krogla se je nekoliko zameglila, zato ti ne morem povedati, kdo bo tvoj nasprotnik.

Dvojčka

V prihodnosti te bo težila zelo neprijetna nadloga – kolcanje bo na pohodu. Težave boš reševal/-a na vse možne načine, toda to, da boš hodil/-a toplo oblečen/-a in s steklenico vode v roki, ti ne bo pomagalo. Vzrok tej nadlogi bo ljubezenskega izvora – nekdo bo neprestano mislil nate. Ker boš imel/-a vsega dovolj, se boš odločil/-a najti krivca. Čaka te prijetno presenečenje.

Rak

Če boš delaven/-a, boš obložen/-a z denarjem, obkrožen/-a s prijatelji, ocene pa bodo blesteče. Če pa boš poležaval/-a, z vsem tem na žalost ne bo nič. Odločitev, kakšno prihodnost želiš, je tvoja.

Oblikovale: TEJA, KAJA, NASTJA. 6. d

Lev

Šolske težave ti bodo še naprej grenile življenje. Učitelji ti bodo neprestano govorili, da si površen/-a. Tvoj levji pogum bo v boju z učitelji precej šibek. Zato pa boš toliko bolj vztrajen/-a, ko bo šlo za žepnino. Vrednost le-te se bo precej spremenila.

Devica

Ujel/-a se boš v več ljubezenskih zapletov. Tvoj nedolžen pogled te ne bo rešil iz neprijetne situacije. Da se bo vse izteklo po pričakovanjih, se boš moral/-a kar dobro potruditi.

Tehtnica

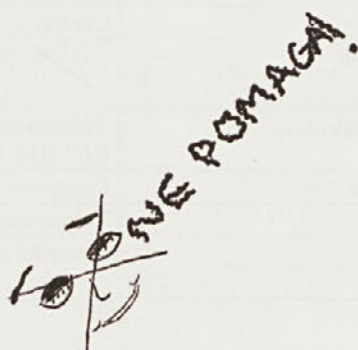
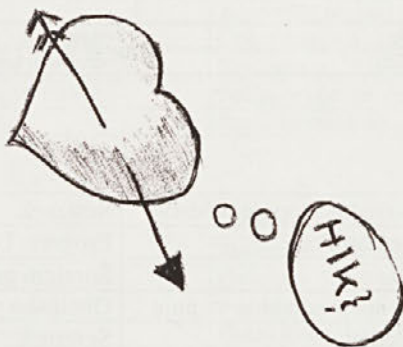
Tvoja prihodnost je precej temna, saj je moja čarobna krogla postala čisto črna, ko sem pogledala vanjo. To je zelo nenavaden pojav, ki ga na žalost ne smem razkriti javnosti, pa čeprav gre za tvojo prihodnost. Prosim, počakaj na naslednjo številko časopisa in hvala za razumevanje.

Škorpion

Podlegel/-a boš astrološkim nasvetom, zato boš večino prostega časa in denarja porabil/-a za odkrivanje zamegljene prihodnosti. To ti vsekakor priporočam, saj boš s tem povečal/-a dobiček meni in mojim sodelavcem.

Strelec

Naloge, učenje, kontrolke in vse, kar je povezano s šolo, ti ne bo preveč ležalo. Kaj šele dodatni ali dopolnilni pouk! Tam boš le pod prisilo. Vzroka za to nedelavno vzdušje v moji čarobni krogli ne vidim, je pa možno, da je vzrok navdušenje za bolj zanimivo področje.

Kozorog

Nekdo od znancev te bo poskušal ugnati v kozji rog, ti pa ne boš kar tako odnehal/-a. Ljubezen bo v nadvse srčkasti obliki ... Nekaj torej zagotovo bo ...

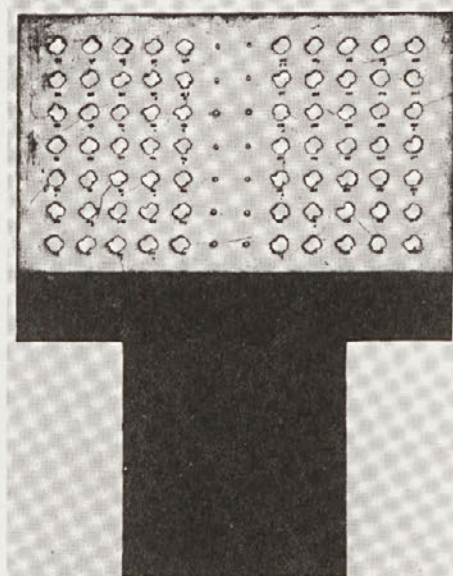
Vodnar

Pri pouku boš vneto sodeloval/-a; mogoče boš kje celo malo preveč nadležen/-a. Ker boš redno delal/-a domače naloge, si boš pridobil/-a kar nekaj plusov. Ker pa bo učitelje, ki bodo precej muhasti, lahko razjeziti, lahko plus hitro postane minus ...

Ribi

Zima in začetek pomladi nista tvoja letna časa, saj je pozimi voda zamrznjena, spomladi si pa še utrujen/-a od zimskega počitka. Zato ti starši ne bodo zamerili manjših spodrsljajev, še posebej, če boš sedaj bolj zagret/-a za delo.

Vaša vedeževalka

SEPTEMBER 2001

3. 9.	6. c, 6. d	Odhod v ŠN - Vrsar
3. 9.	Učenci od 2. do 8. razreda	Prvi šolski dan
3. 9.	Učenci 1. razreda	Pozdrav, nastop Romane Krajncan
5. 9.	Prijava šole za poskusno uvedbo devetletke	
6. 9.	1. in 2. razred	Roditeljski sestanek
6. 9.	Učitelji fizike	Sestanek ŠS - OŠ Brežice
9. 9.	6. a, 6. b	Odhod v ŠN - Vrsar
9. 9.	6. c, 6. d	Prihod iz ŠN - Vrsar
10. 9.	Učenci 1. a, 1. b	Cepljenje
11. 9.	Komisija za prireditve	Sestanek
12. 9.; 13. 9.	Aktiv 1-4, ravnateljica	Oddajanje učnih načrtov
13. 9.	Učitelji tehnične vzgoje	Sestanek ŠS - OŠ Grm
15. 9.	6. a, 6. b	Prihod iz ŠN - Vrsar
17. 9.	Aktiv - vzgojni predmeti	Oddajanje učnih načrtov
17. 9.	Učenci 1. c, 1. d	Cepljenje
18. 9.	Aktiv MA	Oddajanje učnih načrtov
19. 9.	Aktiv SL	Oddajanje učnih načrtov
19. 9.	Učenci 5., 6. razreda	Športni dan – atletika, Stadion Portoval
20. 9.	Učenci 7., 8. razreda	Športni dan – atletika, Stadion Portoval
20. 9.	Aktiv AN	Oddajanje učnih načrtov
20. 9.	1. – 8. razred (starši, razredniki)	Oddelčni roditeljski sestanki
20. 9.	5. razred (starši, razredničarke)	Predavanje gospe Irene Mohorovič: Prehod
20. 9.	Svet staršev	Sestanek
21. 9.	Aktiv - naravoslovje	Oddajanje učnih načrtov
21. 9.	Logika	Šolsko tekmovanje
24. 9.	ZAČETEK IZVAJANJA	INTERESNIH DEJAVNOSTI
24. 9.	Aktiv - družboslovje	Oddajanje učnih načrtov
24. 9.	Člani sveta šole	Sestanek
26. 9.	Učitelji ŠV, atletiki	Področno tekmovanje v atletiki

OKTOBER 2001

1. 10.	Učiteljice razredne stopnje, vodstvo	Sestanek
1. 10.	ZPMS: Teden otroka	Program DPM Mojca Novo mesto
1. 10.	Predstavnika šole	Sprejem pri županu
2. 10.	Uvrščeni učenci predmetne stopnje	Občinsko prvenstvo v krosu, Portoval
2. 10.	Tim - devetletka	Sestanek
3. 10.	Vodje razrednik aktivov	Sestanek
3.10.	Učenci od 1. do 8. razreda, učitelji	FLIP Piran: Artistična, gledališka in plesna predstava
4. 10.	Uvrščeni učenci - atleti	Področno prvenstvo v atletiki
4. 10.	Razredniki, starši	Govorilne ure
4. 10.	Svet staršev	Sestanek
4. 10.	Svet šole	Sestanek
8. 10.	Učenci 3. a	Zdravniški pregled
9. 10.	Učitelji predmetne stopnje	Predavanje: Ciljno načrtovanje
11. 10.	Učenci 2. a, 2. b	Vesela Banić: Jezik, ki ga slišiš
11. 10.	Atleti, mentorji	Državno ekipno tekmovanje
13. 10.	Učenci, mentorji - logika	Regijsko tekmovanje
15. 10.	Učenci 1. a, 1. b	Cepljenje
16. 10.	Učenci 8. razreda	Ekskurzija: Severna Primorska
18. 10.	Strokovni delavci	Teden vseživljenjskega izobraževanja - RIC NM: Predavanje o drogah
22. 10.	Učenci 1. c, 1. d	Cepljenje
26. 10.	Učenci, mentorji	Tekmovanje Corel Draw, Word
29.10. – 2. 11.		Jesenske počitnice

NOVEMBER 2001

6. 11.	Člani skupine za proslave	Sestanek
7. 11.	Vodje razrednih aktivov	Sestanek
7. 11.	Učenci 7. c	Zdravniški pregled
8. 11.	Strokovna javnost	Predstavitev učbenikov za slov. j. – 7. r. devetletke
8. 11.	Učitelji fizike	Študijska skupina - Brežice
8. 11.	Razredniki, starši	Govorilne ure
8. 11.	Dan odprtih vrat bazena	Začetek obratovanja
9. 11.	Uroš Ravbar, zainteresirana javnost	Potopisno predavanje
9. 11.	Učenci 1.- 4. r.	Glasbena ura: Kdo igra v orkestru, KCJT
10. 11.	Starejši dečki	Občinsko tekmovanje v rokometu
12.-14.11.	Ravnateljica	Strokovno srečanje ravnateljev - Portorož
12. 11.	Učenci 3. a	Zdravniški pregled
13. 11.	Učenci razredne stopnje	Zbiranje (tehtanje) starega papirja
14. 11.	Učenci predmetne stopnje	Zbiranje (tehtanje) starega papirja
14. 11.	Učenci 7. d	Zdravniški pregled
15. 11.	Učenci od 5. do 8. r. Novoles, srednja šola	Motivacijska delavnica za poklice v lesarstvu
16. 11.	Predstavniki oddelkov, mentorica	Šolski parlament RS
17. 11.	Starejše deklice	Občinsko tekmovanje v rokometu
19. 11.	Učenci 3. b	Zdravniški pregled
21. 11.	Košarka – starejši dečki	Polfinale obč. prvenstva - OŠ Vavta vas
21. 11.	Delavci šole, gostje, javnost	Slavnostna otvoritev prizidka, program
22. 11.	Košarka – starejši dečki	Polfinale obč. prvenstva - OŠ Grm
22. 11.	Učitelji matematike	Študijska skupina – OŠ Bršljin
23. 11.	Predstavniki oddelkov, mentorica	Šolski parlament PS
26. 11.	Učenci 3. c	Zdravniški pregled
27. 11.	Košarka – starejše deklice	Obč. prvenstvo - OŠ Grm
28. 11.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
30. 11.	Odbojka – starejše deklice	Polfinale obč. prvenstva - OŠ Šmarjeta
30. 11.	Telovadnica	Razstava malih živali

DECEMBER 2001

3. 12.	Učenci 3. d	Sistematski zdravniški pregled
3. 12.	Zainteresirani strokovni delavci	Osvežitev dela z internetom
4. 12.	Rokomet – starejše deklice	Področno prvenstvo, Trebnje
6. 12.	Učenci 5.,6. raz., razredniki	Ogled filma Harry Potter, Dom kulture
6. 12.	Razredničarke, starši	Govorilne ure
6. 12.	Starši učencev 7. razreda, razredniki	Predavanje: O pomenu vzgojnih predmetov (Branko Šuster)
10.- 14. 12.	3. c, 3. d	Šola v naravi - Lipa, Črmošnjice
10.- 14. 12.	Osmošolci, socialna delavka	Obiski učencev na srednjih šolah
10. 12.	Zainteresirani strokovni delavci	Osvežitev dela z internetom
10. 12.	Starejši dečki - košarka	Občinsko prvenstvo - finale, OŠ Šmihel
12. 12.	Društvo invalidov	Novoletno praznovanje
14. 12.	Učenci 1., 2. r	ENA, DVE, TRI – lutke, Dom kulture
14. 12.	Kolektiv OŠ Grm	Novoletno praznovanje
15. 12.	Starejši dečki - košarka	Področno prvenstvo, ŠD Marof
15. 12.	Učenci, mentorica, Kranj	Državno tekmovanje: Word, Corel Draw
15. 12.	Dečki, deklice - šah	Področno prvenstvo, OŠ Center
17. 12.	Zainteresirani strokovni delavci	Osvežitev dela z internetom
18. 12.	Strokovni delavci – razredna stopnja	Ocenjevalna konferenca
18. 12.	Upokojeni in aktivni člani kolektiva	Novoletno praznovanje
19. 12.	Strokovni delavci – predmetna stopnja	Ocenjevalna konferenca
20. 12.	1. d, 4.a, b, c	CD, Lj.: Kraval na kmetiji
21. 12.	Učenci, učitelji	Pouk do 10.00, razredne zabave, ples (8. Razred), razdelitev obvestil o uspehu
24. 12.	PROSTO	Nadomeščamo 5. 1. 2002
25. 12.	NOVOLETNE POČ	ITNICE

Foto: Matevž Klinc, 5. r

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XIV, januar 2002, št. 1, 2

Glavna urednica: ALJA FIR, 8.a

Uredniški odbor: Novinarji 5., 6., 7., in 8. razreda

Širši uredniški svet: JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica),

BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja),

IRENA MOŽE (prispevki razredne stopnje)

Fotografije: UČENCI NOVINARJI IN DRUGI FOTOGRAFI (Matevž Klinc, T. Troha)

Računalniško oblikovanje besedil: SANJA SLEJKO in

UČENCI RAČUNALNIŠKEGA KROŽKA

z mentorico ALENKO SPASOVSKI

Tisk: OPARA

Število izvodov: 550